

תזכיר חוק

א. שם החוק המוצע

חוק סמכויות רשות ניירות ערך (תיקוני חקיקה), התש"ע-2010.

ב. מטרת החוק המוצע והצורך בו

לתיקון המוצע מספר מטרות :

1. הסמכת רשות ניירות ערך (להלן – הרשות) ליתן הוראות ביחס לכלל הגורמים המפוקחים על ידה, במכלול של תחומים ונושאים הקבועים כיום בתקנות לפי שלושת החוקים מכוחם פועלת הרשות: חוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968 (להלן – חוק ניירות ערך), חוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד-1994 (להלן – חוק השקעות משותפות) וחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה-1995 (להלן – חוק הייעוץ). זאת בדומה לסמכות הקיימת היום לרגולאטורים אחרים בארץ ובעולם.

2. כצעד משלים למתווה המוצע של קביעת הוראות בידי הרשות, מוצע ליצור בהירות ביחס לתפקיד האורגנים השונים בה, ולהבטיח את מעורבות מליאת הרשות בהליך קביעת ההוראות. במסגרת זו, מוצע להבהיר מהן הסמכויות הנתונות למליאת הרשות, לעומת הסמכויות הנתונות לאורגנים אחרים ברשות, לרבות לוועדת הרישיונות, שהוקמה מכוח חוק השקעות משותפות. יצוין כי על פי רוב מוצע לעגן את הפרקטיקה הנוהגת כבר עתה ביחס לפעילותה השוטפת של הרשות.

3. עוד מוצע להסדיר בחוק את פעילותה של הרשות במתן מענה לפנייות מקדמיות של הציבור, על מנת להגביר את הוודאות בשוק ביחס לעמדותיה.

4. מוצע לבטל את סעיף 39 לחוק, לפיו חלה חובת קבלת אישור שר האוצר, או מי שנתמנה לכך על ידו, לכל הנפקה של ניירות ערך והצעתם לציבור. כן, מוצע לתקן את סעיף 165 לפקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983 (להלן – פקודת החברות), בדרך של תיקון עקיף, כך שחברות – פרט לחברות לתועלת הציבור – לא יידרשו לקבל את אישורו של שר האוצר על מנת לשעבד את נכסיהן באגרות חוב.

5. לבסוף מוצע להבהיר אימתי קמה חובה לרשות ליתן אפשרות לגורם מפוקח להשמיע את טענותיו בעל פה ואימתי ניתן להסתפק בקיום זכות זו בכתב.

ג. עיקרי החוק המוצע

(1) סמכות לקבוע הוראות

ביחס למבחר רב של נושאים המוסדרים בשלושת החוקים שעל ביצועם אמונה רשות ניירות ערך – חוק ניירות ערך, חוק הייעוץ וחוק השקעות משותפות, מוסמך כיום שר האוצר להתקין תקנות, בהתייעצות עם הרשות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת. ברוב המקרים אכן נעשה שימוש בסמכות וקיים הסדר קבוע בתקנות. כך למשל:

בחוק ניירות ערך – מתי נדרש תאגיד להגיש דוח לציבור, מה הפרטים שיש לכלול בדיווח שוטף ובמסמכי הצעה לציבור, וכיצד יש לערוך אותם (דוחות עיתיים ומיידיים, טיטות תשקיפים, תשקיפים ומסמכי רישום) (סעיפים 16 עד 18, 35 ו-36); מהם התנאים לשימוש בכלי של תשקיף מדף (סעיף 23א(ד)) וכיו"ב;

בחוק הייעוץ – מהו היקף ההון העצמי והביטוח הנדרש מבעל רישיון (סעיף 7(ג)); מהם הפרטים אשר יש לכלול בדיווח ללקוח ו לרשות ניירות ערך (סעיפים 26(ד) ו-27(ז)); מהם נושאי בחינות ההסמכה, אורך תקופת ההתמחות והניסיון הנדרש ממאמן בהתמחות (סעיפים 5, 7(ו)), 8(ה); מהם הפרטים שיש לכלול ברישומי פעולה או עסקה שמבצע בעל רישיון עבור לקוחו (סעיף 25(ה)) ועוד;

ובחוק השקעות משותפות – בדומה לחוק ניירות ערך- מתי נדרש מנהל קרן להגיש דוחות, מהם הפרטים שיש לכלול בדוחות אלה ובתשקיפים שמפרסם מנהל הקרן בשל קרן שבניהולו (תשקיפים ודוחות) (סעיפים 26(א) ו-72(א)); מהם הפרטים שיכללו בהסכם הקרן (סעיף 5(ג)); מהם הנכסים שמותר לקרן להחזיק בהם ובאילו שיעורי ח שיפה (סעיפים 59 ו-62(ב)); מהי התקופה שתינתן לקרן על מנת להתאים עצמה למדיניות ההשקעות שלה (סעיף 61(ב)); מהם האופציות והחוזים העתידיים שמותר למנהל קרן לקנות או ליצור, לרבות מכירות בחסר ועסקאות מכר חוזר שמותר לו לבצע, תנאים ליצירתם או רכישתם ושיעורים מרביים (סעיפים 59, 62 עד 64 ו-79); כיצד יחושבו המחירים, ומהם מועדי הקנייה והמכירה (סעיפים 43(ב), 46(ד) ו-45(ה)), 50(ב) ו-56(ב)), וכיו"ב.

קביעת ההסדרה, רובה ככולה, בדרך של חקיקת משנה אינה מתאימה להשגת יעדי הרשות בשני מובנים:

ראשית, התקנות מאופיינות לא אחת בהיותן הוראות מקצועיות, פרטניות וטכניות. אופיין הפרטני (Rule Based Legislation), לצד הליך החקיקה המסורבל, אינם מותירים את הגמישות הנדרשת לשם מענה יעיל למצבים החדשים ששוק דינאמי ומתפתח מזמן. בשנים האחרונות בוצעו עשרות תיקונים לתקנות מכוח שלושת החוקים דלעיל, חלקם לצורך מתן קביעת הנדרש בגילוי ברמת פירוט גבוהה מאוד, שספק עד כמה נחוץ הליך חקיקת משנה לשם קביעתו. לא

אחת, בשל התארכות הליכי החקיקה, ההסדר נכנס לתוקף זמן רב לאחר שהתעורר הצורך בו.

שנית, הסדרה על דרך של תקנות יש בה מן הנוקשות, במובן זה, שאף אם התברר עם הפעלת ההסדר כי נדרש לבצע בו תיקונים, מחמת אי בהירות בניסוחו או קושי בישימות שלו, אזי גם את תיקון הפגם יש לבצע בדרך של תקנות, מה שמותיר את ההסדר החסר או הפגום מחייב, לאורך חודשים רבים נוספים. הקושי הזה בולט במיוחד לאור הרמה החריגה של הפרטנות בתקנות של ההסדר הקיים, בשונה מכל הסדר אחר שמוכר בארץ ובעולם בתחומים אלה.

שלישית, נודעת חשיבות גדולה לעצמאות פעילות רגולטורים דרך כלל, ופעילות רשויות ניירות ערך בפרט. מוגבלותה של הרשות והעדר עצמאותה אינם מקובלים בעולם ואף באו לידי ביטוי בדוחות של קרן המטבע הבינלאומית. דוח קרן המטבע מינואר 2007 מתייחס לכך שהעצמאות הבלתי מספקת של הרשות מתנגשת עם עקרון מרכזי של ה-IOSCO (ארגון בינלאומי מרכזי של רשויות ניירות ערך), לפיו על רשויות ניירות ערך להיות עצמאיות מבחינה אופרטיבית. מצב דברים זה שונה באופן בולט ממאפייני קביעת הרגולציה על יד מפקחים אחרים בארץ ובעולם, ובמיוחד ה-SEC בארה"ב וה-FSA באנגליה –

בארצות הברית, בשני חוקים עיקריים – Securities Exchange Act of 1934 ו-Securities Act of 1933 – שזורות הסמכות חקיקה רבות ל-SEC. כך למשל, סעיף 19 בחוק מ-33 מסמך את הרשות לקבוע את תוכנו של התשקיף ובכלל זה להורות על דרך הצגת המידע, הפרטים שיש להציג במאזן ובדו"ח רווח והפסד, השיטות שבהן יש לנקוט לצורך חישובים, אומדנים, הערכות שווי של נכסים והתחייבויות, חישובי פחת והפחתות ועוד, וכן להורות על הגשת דוחות כספיים מאוחדים של תאגיד אשר בעקיפין או במישרין שולט בתאגיד המדווח או נשלט על ידו. למעשה, ה-SEC עוסקת באופן שוטף ביצירתם ובעדכוןם של כללים (Rulemaking), ומרבית עבודת החקיקה נעשית על ידה. זאת, מבלי להידרש לאישור מהקונגרס או מגורם אחר.

באנגליה, באופן דומה, סמכות ה-FSA קבועה ב-Financial Services and Markets Act (2000). חוק זה מסמך את ה-FSA בסעיף 138 הסמכה רחבה לקביעת כללים והנחיות באופן עצמאי, תוך ציון מפורש של העובדה שהרשות אינה כפופה להכרעתו של גוף אחר שעה שהיא קובעת את הוראותיה; עוד נקבע כי הוראות כאמור ייקבעו על בסיס הקווים והכללים שהרשות עצמה מתווה. במסגרת ההסמכה שניתנה לה, מנהלת הרשות האנגלית ספר כללים והנחיות יחיד לכל החברות הנסחרות המורשות (Handbook). ספר זה משקף סטנדרטים אשר הרשות מצפה מן התאגידים לעמוד בהם.

לפיכך, מוצע להסמך את הרשות להסדיר בהוראות מנהליות את מרבית הנושאים המוסדרים כיום בתקנות, בתחומים שעליהם היא מופקדת. זאת, באמצעות מנגנון בעל איזונים ובלמים, לפיו תפעיל הרשות את סמכותה בקביעת הוראות כאמור, באופן שיאפשר גמישות

והיערכות יעילה לתמורות המתרחשות בשוק ההון , למורכבותו ולהתפתחויות בו , ותוך מתן הזדמנות לשוק להשמיע את הסתייגויותיו והערותיו להוראות המוצעות, בטרם יהפכו למחייבות.

לציבור תינתן שהות להגיב על טיוטות של ההוראות המנהליות המוצעות בטרם אישורן . יתרה מזו, ביחס להערות ציבור מרכזיות שיופנו אל הרשות וזו תבחר שלא לקבל , תידרש הרשות להסביר את התנגדותה וליתן להסבר זה פומבי . כמו כן תידרש הרשות לפרסם את ההוראות המנהליות ברשומות.

מוצע לקבוע כי הפרתן של הוראות שקבעה הרשות בהתאם להסמכה המוצעת תהא נתונה לאחריות פלילית, בדומה לאחריות הפלילית המוטלת כיום על הפרת תקנות .

כיוון שכאמור , חלק גדול מההסדרה כיום מעוגן בתקנות , נדרש יהיה , כצעד משלים לתיקון המוצע, להפוך חלק ניכר מן התקנות הקיימות ערב התיקון להוראות מנהליות .

(2) יצירת סדר , אחידות ובהירות בהוראות החוק השונות הקובעות את סמכויות הרשות כיום

לצד הסמכת הרשות לקבוע הוראות מנהליות חלף התקנות הקיימות כיום , ובין השאר- על מנת להבטיח את מעורבותה של המליאה בהליך קביעת ההוראות, נדרש להבהיר מהן הסמכויות הנתונות למליאת הרשות, להבדיל מאורגנים אחרים ברשות, כגון יושב הראש הרשות או עובדים בה.

שלושת החוקים עליהם מופקדת הרשות תוקנו מספר רב של פעמים עם השנים. תיקונים אלה הביאו לחוסר אחידות בהתייחסות לרשות בכל לותה ולזהות האורגנים המופקדים על ביצוע הסמכויות הנתונות לה.

מוצע לקבוע כי מליאת הרשות , המורכבת מחברים שמונו על ידי שר האוצר ואשר אינם משמשים כעובדי רשות , תהיה הגורם המאשר ביחס להוראות מנהליות שיוצעו על ידי סגל הרשות, לפי פסקה (1) דלעיל ובהתאם למתווה המוצע בהצעה זו . כן מוצע כי מליאת הרשות תהיה מופקדת על גיבוש יוזמות חקיקה , שיובאו בפני שר האוצר . לבסוף, מוצע כי המליאה היא זו שתהיה אחראית על הטלת סנקציות כנגד מפקחי הרשות , לרבות החלטות בעניין הטלת עיצומים כספיים וקנסות אזרחיים ; מוצע כי מליאת הרשות תוסיף להיות רשאית, כמצב כיום, לאצול מסמכותה לועדת משנה המורכבת משלושה לפחות מבין חבריה (סעיף 12א לחוק ניירות ערך).

לבסוף, מוצע כי סמכויות אחרות בשלושת החוקים יוענקו ליושב ראש הרשות , אשר יוכל לאצול אותן מראש ובכתב לעובד מסוים ברשות, לקבוצת עובדים או לסוג מסוים של עובדים בה (כגון- מנהלי מחלקות וסגני מנהלים).

(3) עיגון סמכות הרשות בדבר מתן חוות דעת מקדמיות ופרסומן (pre ruling)

כבר עתה, כחלק מסמכותה ואף כחובתה הטבועה, משיבה הרשות לפניות מקדמיות, על מנת ליצור ודאות בשוק. זאת, בהתאם לנוהל שקבעה הרשות ופרסמה באתר שלה, ואף על פי שמלשון החוק נעדרת הסמכה מפורשת לעניין זה. מוצע לעגן סמכות זו בצורה מפורשת בחוק בדומה לקבוע בחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988, על מנת למנוע אי ודאות באשר לתוקפן של תשובות הרשות וההנחיות הגלומות בהן. מטעם זה של ודאות משפטית אף מוצע להסדיר מתן חוות דעת מקדמיות בנוגע לסוגיות הנוגעות לחוק החברות התשנ"ט-1999 (להלן: חוק החברות).

(4) לעניין ביטול החובה לקבל את אישורו של שר האוצר לכל הצעה של ניירות ערך לציבור

מוצע לבטל את סעיף 39 לחוק. עקב כך יפקע האישור שפורסם מכוחו, כאמור לעיל. כן מוצע לתקן את סעיף 165 לפקודת החברות בדרך של תיקון עקיף, כך שחברות – פרט לחברות לתועלת הציבור – יהיו רשאיות לשעבד נכסיהן לטובת אגרות חוב, גם מבלי להידרש לאישור שר האוצר לצורך הנפקת אגרות חוב כאמור.

ד. השפעת התיקונים המוצעים על התקציב

לתיקון המוצע לא צפוי כי תהיה השפעה על תקציב הרשות או על תקציב משרד האוצר.

ה. השפעת התיקונים המוצעים על ההיבט המנהלי והתקן

לשם יישום התיקון המוצע, יידרשו לרשות תקני כוח אדם נוספים, במיוחד של משפטנים.

ו. מצורף נוסח החוק המוצע:

הצעת חוק סמכויות רשות ניירות ערך (תיקוני חקיקה), התש"ע-2010*

הצעת חוק סמכויות רשות ניירות ערך (תיקוני חקיקה)

1. מטרה .1 חוק זה עניינו העיקרי בתיקון חוקים שונים במטרה למסד את מעמדה של רשות ניירות ערך (להלן - הרשות) כגוף המקצועי האמון על הסדרת שוק ההון, לחזק את עצמאותה כזו ולהשוות את הסמכות הנתונה בידיה לסמכות רשויות פיקוח אחרות בשוק ההון. זאת באמצעות הסמכת הרשות לקבוע הוראות מנהליות לכלל הגופים המפוקחים על ידה, במטרה להקנות בידיה כלים שיאפשרו גמישות פעולה בהתאם לצורכי שוק ההון; חוק זה נועד להסדיר את מנגנון קביעת ההוראות כאמור ואת היבטי הענישה ביחס להפרתן, תוך הבטחת מעורבות מליאת הרשות בהליך והבהרת סמכויות המליאה וכן סמכויות אורגניים אחרים ברשות, בהתאם למנגנון המוצע.

2. תיקון חוק ניירות ערך – מס' ...
בחוץ ניירות ערך, התשכ"ח-1968¹ –

(1) בסעיף 1 –

(א) בהגדרה "חברת רישומים", במקום "שקבע שר האוצר בהתייעצות עם הרשות" יבוא "שקבעה מליאת הרשות".

(ב) בהגדרה "מפיץ", במקום "התחייב לפעול" יבוא "פעל".

(ג) בהגדרה "דו"חות כספיים", אחרי "תקנות" יבוא "ובהוראות מנהליות".

(ד) אחרי ההגדרה "חוק חתימה אלקטרונית" יבוא:

"הוראות מנהליות" – הוראות שקבעה מליאת הרשות בדרך הקבועה בפרק ב'¹;

"אתר הרשות" – אתר המידע של הרשות [www.isa.gov.il].

"אתר הבורסה" – אתר המידע של הבורסה [www.tase.co.il]."

(2) בסעיף 3 –

(א) בכותרת, לפני "הרשות" יבוא "מליאת";

(ב) בסעיף קטן (א), לפני "הרשות" יבוא "מליאת";

* הצעת חוק מס' פ...; הועברה לוועדה ביום...
¹ ס"ח התשכ"ח, בעמ' 234; ס"ח התשס"ח, בעמ' 312

(ג) בסעיף קטן (ב), אחרי "מחבריי" יבוא "מליאת";

(ד) בסעיף קטן (ג), אחרי "לחבר" יבוא "מליאת";

(ה) בסעיף קטן (ד), אחרי "לחבר" יבוא "מליאת".

(3) בסעיף 4 –

(א) בסעיף קטן (א), אחרי "חבר" יבוא "מליאת";

(ב) בסעיף קטן (ג), אחרי "חבר" יבוא "מליאת";

(ג) בסעיף קטן (ד), בכל מקום, אחרי "חבר" יבוא "מליאת";

(4) בסעיף 5 –

(א) בסעיף קטן (א), אחרי "חבר" יבוא "מליאת";

(ב) בסעיף קטן (ב), אחרי "חבר" יבוא "מליאת", ובמקום "רשות"
יבוא "ליושב ראש הרשות".

(5) בסעיף 6 –

(א) בסעיף קטן (א), אחרי "חבר" יבוא "מליאת";

(ב) בסעיף קטן (ב), אחרי "חבר" יבוא "מליאת", ובמקום "ברשות"
יבוא "במליאת הרשות";

(ג) בסעיף קטן (ג), אחרי "חבר" יבוא "מליאת", ובמקום "ברשות"
יבוא "במליאת הרשות".

(6) בסעיף 6א –

(א) בסעיף קטן (א), אחרי "חבר" יבוא "מליאת";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "לחבריה" יבוא "לחברי מליאת הרשות"
ובמקום "בישיבות הרשות" יבוא "בישיבות מליאת הרשות".

(7) בסעיף 7, אחרי "חבר" יבוא "מליאה".

(8) בסעיף 8, בסעיף קטן (ב), אחרי "חבר" יבוא "מליאת הרשות", ואחרי
"על ידי" יבוא "מליאת".

(9) בסעיף 9א האמור בו יסומן (א) ואחריו יבוא :

"(ב) מליאת הרשות תמנה את מבקר הפנים של הרשות ותדון
בדוחותיו".

(01) אחרי סעיף 9 ב' יבוא :

"חוות דעת מקדמיות (א) יושב ראש הרשות רשאי ליתן חוות דעת מקדמיות וכן לקבוע ולפרסם באתר הרשות נוהל למתן חוות דעת כאמור ;

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי לפגוע בשיקול דעתו של יושב ראש הרשות אם ליתן חוות דעת מקדמית, ולענין זה רשאי יושב ראש הרשות להביא בחשבון גם את נסיבות המקרה ואת סדרי העדיפויות בפעילות הרשות."

(11) בסעיף 12 –

(א) בסעיף קטן (ב), אחרי "חברי" יבוא "מליאת", ואחרי "בישיבות" יבוא "מליאת";

(ב) בסעיף קטן (ג), אחרי "החלטות" יבוא "מליאת";

(ג) במקום סעיף קטן (ד) יבוא -

"(ד) סדרי הטיפול בבקשות להתיר פרסום של תסקיפים ובדו"חות כאמור בסעיף 36(ג) דרך כלל או לפי סוגים, ייקבעו על ידי מליאת הרשות ויפורסמו באתר הרשות. הרשות תפרסם הודעה ברשומות בדבר פרסום כאמור. ;"

(ד) סעיף קטן (ה) בטל.

(21) אחרי פרק ב' יבוא :

"פרק ב' 1: הוראות מנהליות

14. הוראות מליאה ביקשה מליאת הרשות לקבוע או לשנות הוראות בהתאם לסמכות הנתונה לה בחוק זה, תעשה כן בדרך הקבועה בפרק זה.

14. הליך קביעת הוראות מנהליות (א) הוראה מנהלית שקבעה מליאת הרשות כאמור בסעיף 14, תקפה החל ממועד פרסומה לפי סעיף קטן (ב) או ממועד אחר שייקבע בה, ובלבד שהתקיימו לגביה כל אלה :

(1) נוסח טיוטת ההוראה המנהלית (להלן – הטיוטה), שאושר על ידי יושב ראש הרשות, פורסם באתר הרשות במשך 30 ימים לכל הפחות ; פרסום כאמור יכלול בין היתר –

(א) מטרת ההוראה המנהלית ותכליתה ;

(ב) סעיפי החוק המסמיכים לקבוע הוראה מנהלית כאמור ;

(ג) דברי הסבר להוראה המנהלית , לרבות הצורך בה , עובדות והנמקות לאישורה ;

(ד) בחן יושב ראש הרשות חלופות מהותיות אחרות להסדר המוצע בהוראה המנהלית, יובאו חלופות אלה בקצרה ;

(ה) אישור יושב ראש הרשות לפרסום הטיוטה ;

(2) נדונו על ידי יושב ראש הרשות הסתייגויות או הערות הציבור ביחס לטיוטה , אשר נתקבלו , בכתב, ברשות במהלך שלושים הימים בהם הייתה טיוטת ההוראה מפורסמת ; היתה ההסתייגות או ההערה של גורם מדווח , ימסור אותה בהתאם להוראות פרק ז'1.

(3) פורסמו באתר הרשות כל אלה :

(א) טיוטה של ההוראה המנהלית , לאחר שהוטמעו בה תיקונים לאור ההערות שנתקבלו , ככל שמצא יושב ראש הרשות לנכון ;

(ב) תמצית ההערות המרכזיות והעקרונות שנתקבלו ברשות ואשר יושב ראש הרשות החליט לדחותן והנימוקים בשלהם נדחו ;

(ג) נערך שימוע - פרוטוקול השימוע ;

(4) ההוראה המנהלית אושרה על ידי מליאת הרשות, לאחר שהובאו בפניה הפרטים המנויים בפסקה (3) וכן נוסח מקורי כולל זהות המעירים של הערות שהוחלט שלא לקבלן, לא יאוחר מ- 14 ימים קודם האישור; יכול שאישור כאמור יהיה בשינויים ביחס לנוסח הטיוטה לפי פסקה (3)(א);

(ב) ההוראה המנהלית תפורסם ברשומות;

(ג) מצא יושב ראש הרשות כי קיימת דחיפות מיוחדת בקביעת ההוראה המנהלית, רשאי הוא לפרסמה באתר הרשות כהוראה מנהלית זמנית, אף אם לא נתקיימו התנאים הקבועים בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) בלבד שההוראה המנהלית אושרה על ידי מליאת הרשות ושר האוצר. הוראה מנהלית זמנית שפורסמה בהתאם לסעיף קטן זה, תהיה תקפה לתקופה של א תעלה על שישה חודשים ממועד תחילתה, אלא אם הושלם הליך ההסדרה הקבוע בסעיף קטן (א) במהלך תקופה זו, ובסופו פורסמה ההוראה כהוראה מנהלית קבועה, וצוין בה שהיא מחליפה את ההוראה המנהלית הזמנית.

דיווח שנתי 14.ד. יושב ראש הרשות ימסור לוועדת הכספים של

הכנסת אחת לשנתיים דו"ח המפרט את ההוראות המנהליות שפורסמו באותה שנה. הדיווח ייערך במתכונת ויכול פרטים כפי שתורה הוועדה.

קדימות 14.ה. הוראה מנהלית שקבעה מליאת הרשות לפי פרק זר

לא תסתור תקנה שנקבעה לפי חוק זה, ואולם לא יראו בדרישת גילוי שנקבעה בהוראה מנהלית משום סתירה של הקבוע בתקנה כאמור."

(31) בסעיף 15, בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), במקום "שהרשות התירה" יבוא "שיושב ראש הרשות התיר" ובמקום "לרשות" יבוא "ליושב ראש הרשות".

(41) בסעיף 15א, בסעיף קטן (ב), בפסקה (2), במקום " הרשות" יבוא "מליאת הרשות".

(51) בסעיף 15ד, במקום "הרשות" יבוא "מליאת הרשות"

(61) סעיף 15ה - בטל;

(71) בסעיף 16 -

(א) בסעיף קטן (א), במקום "ששר האוצר קבע בתקנות לפי סעיף 17" יבוא "שמליאת הרשות קבעה בהוראות מנהליות לפי סעיף 17".

(ב) בסעיף קטן (א1) -

(1) בפסקה (1)(א), במקום "כמפורט בתקנות" יבוא "כמפורט בהוראות מנהליות";

(2) בפסקה (1)(ב), במקום "כמפורט בתקנות" יבוא "כמפורט בהוראות מנהליות", ובמקום "שיקבע השר בתקנות" יבוא "שתקבע מליאת הרשות בהוראות מנהליות";

(3) בפסקה (2), במקום "שיקבע השר" יבוא "שתקבע מליאת הרשות בהוראות מנהליות".

(81) בסעיף 17 –

(א) בכותרת, במקום "תקנות" יבוא "הוראות מנהליות";

(ב) בסעיף קטן (א), במקום "שר האוצר יתקין, לפי הצעת הרשות או לאחר התייעצות עמה ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, תקנות" יבוא "מליאת הרשות תקבע הוראות מנהליות";

(ג) בסעיף קטן (ב), בכל מקום, במקום "תקנות" יבוא "הוראות מנהליות";

(ד) בסעיף קטן (ג), אחרי "בעל עניין" יבוא "או נושא משרה בכירה", ובמקום "תקנות שהותקנו" יבוא "הוראות מנהליות שנקבעו".

(ה) בסעיף קטן (ד), במקום "שר האוצר רשאי להתקין תקנות" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע הוראות מנהליות".

(91) בסעיף 17א-

(א) בסעיף קטן (א), במקום "רשאי שר האוצר לקבוע, לפי הצעת הרשות או לאחר התייעצות עימה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת" יבוא "רשאית מליאת הרשות לקבוע בהוראות מנהליות";

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "שר האוצר רשאי לקבוע, לפי הצעת הרשות או בהתייעצות עימה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע בהוראות מנהליות".

(02) בסעיף 17ב, במקום "בתקנות" יבוא "בהוראות מנהליות".

(12) בסעיף 17ג-

(א) בסעיף קטן (א)-

(1) בפסקה (1), במקום "רשאי שר האוצר לקבוע" יבוא "רשאית מליאת הרשות לקבוע בה וראות מנהליות" ובמקום "שקבע שר האוצר" יבוא "שקבעה הרשות";

(2) בפסקה (2), במקום " רשאי שר האוצר לקבוע בתקנות" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע בהוראות מנהליות " ובמקום "שיקבע" יבוא "שתקבע".

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "שר האוצר רשאי לקבוע " יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע בהוראות מנהליות";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "תקנות לפי סעיף זה יותקנו" יבוא: "על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), הוראות המטילות מגבלות על הקצאה למשקיעים מסוימים ואשר עניינן במניעת קיומו של ניגוד עניינים או במניעת השפעת ניגוד עניינים, יותקנו על ידי שר האוצר".

(22) בסעיף 17ד –

(א) בכותרת, במקום "תקנות" יבוא "הוראות מנהליות";

(ב) בסעיף קטן (א), הרישה תמחק ובמקומה יבוא "מליאת הרשות תקבע הוראות מנהליות בדבר כל אלה:";

(ג) בסעיף קטן (ב), במקום "בתקנות" יבוא "בהוראות מנהליות", ובמקום "רשאי שר האוצר" יבוא "רשאית מליאת הרשות".

(32) אחרי סעיף 17ו יבוא-

"חתם ומפיץ 17ז. (א) לא ישמש אדם כחתם או כמפיץ אלא אם נרשם במרשם חתמים או מפיצים לפי העניין שתנהל הרשות. מליאת הרשות רשאית לקבוע הוראות מנהליות לעניין דרך הרישום במרשם ותנאים לרישום, וכן לעניין הון, פיקדון וביטוח אחריות מקצועית מזעריים או תנאים לעניין תגמול, ולמעט לעניין הנושאים המנויים בסעיף קטן (ז);

(ב) שילם מציע תגמול לאדם בעבור שירותי חיתום או הפצה, מבלי שאותו אדם רשום במרשם החתמים או המפיצים, לפי העניין, רשאי המציע לתבעו מאותו אדם;

(ג) יושב ראש הרשות רשאי לסרב לרשום במרשם החתמים או המפיצים, לפי העניין, מבקש אם סבר כי קיימות נסיבות שבשלהן אין הוא ראוי לשמש כחתם או כמפיץ, לפי העניין, בשים לב לדרישות התפקיד, או כי קיימות נסיבות כאמור הנוגעות לנושא משרה בו או למי ששולט בו;

(ד) הרשות תקבע רשימה של אירועים או נסיבות שיש בהם כדי להעיד על פגם במהימנותו של חתם, נושא משרה בו או בעל שליטה בו;

(ה) יושב ראש הרשות רשאי להסיר ממרשם החתמים או המפיצים, לפי העניין, לאחר שנתן לחתם או למפיץ הזדמנות להביא בפניו את טענותיו, אם התקיים לגביו אחד מאלה:

(1) חדל להתקיים בו תנאי מן התנאים לרישום במרשם;

(2) הוא הפר תנאי מהתנאים לרישום במרשם;

(3) התקיימו אירוע או נסיבה המנויים ברשימה לפי סעיף קטן (ד) המעידים על פגם במהימנותו או על פגם במהימנות נושא משרה בו;

(ו) מליאת הרשות רשאית לקבוע הוראות מנהליות בעניין חובות הגילוי והדוחות שיגישו חתם ומפיץ;

(ז) שר האוצר יקבע, לפי הצעת הרשות או לאחר התייעצות עמה, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, תקנות בדבר-

(1) תנאי כשירות של חתם ושל מפיץ;

(2) הגבלות, דרך כלל או לסוגים בענין ניגוד ענינים בין חתם או מפיץ לבין מציע או בין חתם או מפיץ לבין מי שרכש ממנו , באמצעותו או בתיווכו, ניירות ערך על פי תשקיף ; לענין זה, "חתם" ו"מפיץ" – לרבות מי שמיועד לשמש חתם או מפיץ, לפי הענין ;

(3) אגרות שעל חתם ועל מפיץ לשלם לרשות ;

(4) עניינים אחרים הנוגעים לעסקיהם של חתם ושל מפיץ."

(42) בסעיף 19 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) ברישה, במקום "הרשות רשאית" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי";

(2) בפסקה (1), במקום "לדעתה" יבוא "לדעתו";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "מצאה הרשות" יבוא "מצא יושב ראש הרשות", ובמקום "תתיר" יבוא "יתיר".

(52) בסעיף 20 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) ברישה, במקום "הרשות רשאית" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי", ובמקום "היא סבורה" יבוא "הוא סבור";

(2) בכל מקום, במקום "בתקנות" יבוא "בהוראות מנהליות".

(3) במקום פסקה (6) יבוא –

"(6) דוח, כולו או חלקו, לרבות חוות דעת או סקירה של רואה החשבון שביקר או סקר דוחות כספיים שנכללו בדוח כאמור או של רואה חשבון אחר ולרבות חוות דעת או הערכת שווי נוספות או חליפיות לאלה שנכללו ב דוח, אם נוכח כי אלה לא נערכו כנדרש לפי חוק זה או אם הוא סבור בנסיבות העניין כי הדבר חשוב למשקיע סביר השוקל קניה או מכירה של ניירות ערך של התאגיד, ולמעט במקרה ששוכנע כי תיקון כאמור אינו נדרש;"

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "הרשות רשאית" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי" ומקום "שתורה" יבוא "שיורה".

(62) במקום סעיף 20א יבוא –

"נהלי בדיקה 20א. נהלי הבדיקה של טיוטות תשקיפים ייקבעו בידי מליאת הרשות, דרך כלל או לפי סוגים, ויפורסמו באתר הרשות; הרשות תפרסם ברשומות הודעה על קביעת הנהלים ועל מועד תחילתם".

(72) בסעיף 21, במקום סעיף קטן (א) יבוא –

"(א) יושב ראש הרשות ייתן היתר לפרסום תשקיף אם נחה דעתו כי נתקיימו בטיטת התשקיף הוראות חוק זה ודרישות הרשות על פני, וניתנו כל ההיתרים על פי דין שיש לקבל לפני פרסום התשקיף; יושב ראש הרשות רשאי להניח דעתו כאמור על ידי נקיטת נוהל הבדיקה שנראה לו מתאים מבין נהלי הבדיקה שנקבעו לפי סעיף 20א. יושב ראש הרשות ימסור למליאת הרשות אחת לשנה דו"ח המפרט את רשימת התשקיפים שקיבלו היתר כאמור בסעיף קטן (א) בשנה האחרונה".

(82) בסעיף 21א –

(א) בסעיף קטן (1), לפני "הרשות" יבוא "מליאת";

(ב) בסעיף קטן (2), במקום "אם דרשה זאת הרשות" יבוא "אם דרש זאת יושב ראש הרשות", ובמקום "לדעתה" יבוא "לדעתו".

(92) בסעיף 22 –

(א) בסעיף קטן (ה), במקום "רשאית הרשות לעכב את פרסום התשקיף אם ראתה" יבוא "רשאי יושב ראש הרשות לעכב את פרסום התשקיף אם ראה", ובמקום "מיום החלטת הרשות" יבוא "מיום החלטת יושב ראש הרשות";

(ב) בסעיף קטן (ו), במקום "והרשות רשאית" יבוא "ויושב ראש הרשות רשאי", ובמקום "דברה" יבוא "דברו".

(03) בסעיף 23א –

(א) בסעיף קטן (ג) במקום "לתקנות" יבוא "להוראות מנהליות".

(ב) בסעיף קטן (ד) –

(1) ברישה, במקום "שר האוצר", לפי הצעת הרשות או לאחר התייעצות עמה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי יבוא "מליאת הרשות רשאית";

(2) בפסקה (1), במקום "שקבע שר האוצר", היא כפי שקבע "יבוא "שקבעה מליאת הרשות, היא כפי שקבעה";

(3) בפסקה (2), במקום "שקבע שר האוצר" יבוא "שקבעה מליאת הרשות".

(ג) בסעיף קטן (ה), במקום "נוכחה הרשות" יבוא "נוכח יושב ראש הרשות", במקום "רשאית היא" יבוא "רשאי הוא", במקום "הזדמנות להביא את טענותיו לפניה" יבוא "הזדמנות נאותה להציג בכתב את טענותיו" ובמקום "בתנאים שתורה" יבוא "בתנאים שיורה".

(ד) בסעיף קטן (ז) –

(1) בפסקה (1), אחרי "היתר" יבוא "יושב ראש";

(2) בפסקה (2), במקום "שר האוצר", לפי הצעת הרשות או לאחר התייעצות עמה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי יבוא "הרשות רשאית".

(13) בסעיף 24 –

(א) בסעיף קטן (ב), ברישה, במקום "שר האוצר, לפי הצעת הרשות או לאחר התייעצות עמה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע" יבוא "מליאת הרשות תקבע", ובסיפה, במקום "בתקנות לפי סעיף קטן זה רשאי שר האוצר" יבוא "בהוראות מנהליות לפי סעיף קטן זה רשאית מליאת הרשות";

(ב) בסעיף קטן (ג), בכל מקום, לפני "הרשות" יבוא "מליאת".

(23) בסעיף 25 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "נוכחה הרשות" יבוא "נוכח יושב ראש הרשות", במקום "מניעה אותה" יבוא "מניעה אותו", במקום "רשאית היא" יבוא "רשאי הוא", במקום "הזדמנות מתאימה להשמיע טענותיו" יבוא "הזדמנות נאותה להציג בכתב את טענותיו", במקום "שהיא קבעה" יבוא "שהוא קבע" ובמקום "ובדרך שתורה" יבוא "בדרך שיוורה";

(ב) בסעיף קטן (ב), אחרי "להוראת" יבוא "יושב ראש", ובמקום "קבעה הרשות אחרת" יבוא "קבע יושב ראש הרשות אחרת";

(ג) בסעיף קטן (ד), במקום "שהרשות עשויה להתחשב בו לענין שיקוליה" יבוא "שיושב ראש הרשות עשוי להתחשב בו לענין שיקוליו".

(33) בסעיף 25א –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "יגיש בקשה לרשות" יבוא "יגיש בקשה ליושב ראש הרשות", במקום "התירה הרשות" יבוא "התיר יושב ראש הרשות", במקום "הרשות רשאית" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי", במקום "אם ראתה" יבוא "אם ראה" ובמקום "הגשת בקשה לרשות" יבוא "הגשת בקשה ליושב ראש הרשות";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "תורה" יבוא "יורה יושב ראש", במקום "שקבעה" יבוא "שקבע", ובמקום "שתורה" יבוא "שיוורה";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "התירה" יבוא "התיר יושב ראש" ובמקום "הורתה" יבוא "הורה".

(43) בסעיף 25ב(ב), במקום "רשאית הרשות" יבוא "רשאי יושב ראש הרשות", במקום "נתנה הרשות" יבוא "נתן יושב ראש הרשות", במקום "רשאית היא" יבוא "רשאי הוא" ובמקום "כפי שתורה" יבוא "כפי שיוורה".

(53) בסעיף 26, בסעיף קטן (ג), במקום "הורתה הרשות" יבוא "הורה יושב ראש הרשות", ובמקום "בתקנות" יבוא "בהוראות מנהליות".

(63) בסעיף 28, בסעיף קטן (ג), במקום "רשאי שר האוצר , באישור ועדת הכספים של הכנסת , לקבוע בתקנות " יבוא "רשאית מליאת הרשות לקבוע בהוראות מנהליות".

(73) בסעיף 30, במקום "בתקנות" יבוא "בהוראות מנהליות".

(83) בסעיף 35 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "שיקבע שר האוצר בתקנות באישור ועדת הכספים של הכנסת" יבוא "שתקבע מליאת הרשות בהוראות מנהליות";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום הרישה יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע הוראות מנהליות בדבר –".

(93) בסעיף 35, במקום סעיף קטן (ב) יבוא-

"(ב) מליאת הרשות רשאית לקבוע בהוראות מנהליות דרישות גילוי בנוגע לעניינים המנויים בסעיף קטן (א), אשר ייכללו בשטר הנאמנות".

(04) בסעיף 35ח, בסעיף קטן (ה), במקום "שר האוצר רשאי , בהתייעצות עם הרשות, לקבוע בתקנות " יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע בהוראות מנהליות".

(14) בסעיף 35י, בסעיף קטן (ב), במקום "שיקבע שר האוצר בתקנות " יבוא "שתקבע מליאת הרשות בהוראות מנהליות".

(24) בסעיף 35יד, בסעיף קטן (ז), במקום "הרשות רשאית אף היא " יבוא "יושב ראש הרשות רשאי אף הוא".

(34) בסעיף 35טז, אחרי "פרקים" יבוא "ב'1".

(44) בסעיף 35יז, במקום "שקבע שר האוצר ; שר האוצר רשאי לקבוע " יבוא "שקבעה מליאת הרשות ; מליאת הרשות רשאית לקבוע".

(54) בסעיף 35יט , בסעיף קטן (ב), במקום "רשאי שר האוצר על פי הצעת הרשות או לאחר התייעצות עמה לשנות בצו " יבוא "רשאית מליאת הרשות לשנות" ובסופו יבוא "שינוי כאמור יפורסם באתר הרשות והודעה בדבר השינוי תפורסם ברשומות".

(64) בסעיף 35כ –

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) ברישה, במקום "שר האוצר יתקין, לפי הצעת הרשות או בהתייעצות עמה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, תקנות" יבוא "מליאת הרשות תקבע הוראות מנהליות", ובמקום "כמו כן ייקבע בתקנות" יבוא "כמו כן ייקבע בהוראות מנהליות";

(ב) בפסקה (2), במקום "שיקבע; תקנות לפי פסקה זו יכול שיותקנו" יבוא "שתקבע מליאת הרשות; הוראות מנהליות לפי פסקה זו יכול שייקבעו".

(74) בסעיף 35כב, בסעיף קטן (ב), במקום "הרשות רשאית" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי" ובמקום "שתורה" יבוא "שיוורה";

(84) בסעיף 35כד –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "לפי דרישה שלה או של עובד שהסמיכה לכך" יבוא "לפי דרישת יושב ראש הרשות", במקום "תקופה שיקבעו" יבוא "תקופה שיקבע", במקום "הרשות או עובד שהסמיכה לכך רשאים" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי" ובמקום "בטרם יפנו" יבוא "בטרם יפנה";

(ב) במקום סעיף קטן (ב) יבוא –

"(ב) נוכח יושב ראש כי הפרטים במסמך הרישום שהוגש אינם כנדרש לפי הדין הזר, רשאי הוא להורות לתאגיד החוץ, לאחר שניתנה לתאגיד כאמור הזכות להציג בכתב את טענותיו, להגיש דוח מיידית המתקן מסמך רישום; יושב ראש הרשות רשאי לפנות אל גוף המופקד על פיקוח או אכיפה של הדין הזר בכל הנוגע לענין זה בטרם יפנה לתאגיד חוץ כאמור".

(94) בסעיף 35כט, בסעיף קטן (א), במקום "הרשות" יבוא "מליאת הרשות"

(05) בסעיף 35ל, בכל מקום, במקום "הרשות" יבוא "מליאת הרשות"

(15) בסעיף 35לא –

(א) בסעיף קטן (ג) –

(1) ברישה, במקום "שר האוצר יתקין, לפי הצעת הרשות או בהתייעצות עמה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, תקנות" יבוא "מליאת הרשות תקבע הוראות מנהליות", ובמקום "בתקנות" יבוא "בהוראות מנהליות";

(2) בפסקה (2), במקום "כפי שיקבע" יבוא "כפי שתקבע", ובמקום "תקנות לפי פסקה זו יכול שיותקנו" יבוא "הוראות מנהליות לפי פסקה זו יכול שייקבעו";

(ב) בסעיף קטן (ד), אחרי "דרישת" יבוא "יושב ראש", והמילים "או עובד שהיא הסמיכה לכך" – יימחקו.

(ג) במקום סעיף קטן (ה) יבוא –

"(ה) יושב ראש הרשות רשאי להורות לתאגיד, להגיש דו"ח מיידי המתקן דו"ח או הודעה לפי פרק זה, אם נוכח כי הפרטים בדו"ח או בהודעה שהוגשו אינם כנדרש לפי סעיף 35לא, אלא אם שוכנע כי תיקון כאמור אינו נדרש; יושב ראש הרשות רשאי לפנות אל גוף המופקד על פיקוח או אכיפה של הדין הזר בכל הנוגע לענין זה, בטרם יפנה לתאגיד חוץ כאמור";

(ד) בסעיף קטן (ו), במקום "שוכנעו הרשות או" יבוא "שוכנע", במקום "בתקנות" יבוא "בהוראות מנהליות" ובמקום "רשאים הם" יבוא "רשאי הוא".

(25) בסעיף 35לה, בסעיף קטן (א), במקום "שר האוצר יתקין, לפי הצעת הרשות או בהתייעצות עמה, ובאישור וועדת הכספים של הכנסת, תקנות" יבוא "מליאת הרשות תקבע הוראות מנהליות", ובמקום "ורשאי הוא" יבוא "ורשאית היא".

(35) בסעיף 35לו, במקום "לפי דרישתה או לפי דרישתו של עובד שהסמיכה לכך, בתוך תקופה שיקבעו" יבוא "לפי דרישת יושב ראש הרשות, בתוך תקופה שיקבעו".

(45) בסעיף 35לז, בסעיף קטן (ג), במקום "שר האוצר יתקין, לפי הצעת הרשות או בהתייעצות עמה ובאישור וועדת הכספים של הכנסת, תקנות" יבוא "מליאת הרשות תקבע הוראות מנהליות", ובמקום "ורשאי הוא" יבוא "ורשאית היא".

(55) בסעיף 36 –

(1) בסעיף קטן (ב), במקום "שר האוצר יתקין, לפי הצעת הרשות או לאחר התייעצות עמה ובאישור וועדת הכספים של הכנסת, תקנות" יבוא "מליאת הרשות תקבע הוראות מנהליות";

(2) בסעיף קטן (ג), במקום "תקנות" יבוא "הוראות מנהליות",
ובמקום "לדעת שר האוצר" יבוא "לדעת מליאת הרשות";

(3) במקום סעיף קטן (ד) יבוא –

"(ד) מליאת הרשות רשאית לקבוע הוראות מנהליות לפי סעיף זה
דרך כלל או לסוגים של תאגידיים או ניירות ערך, או לפי כל סיווג
אחר.";

(4) בסעיף קטן (ה), במקום "הרשות" יבוא "יושב ראש הרשות",
במקום "בתקנות" יבוא "בהוראות מנהליות" ובמקום "לדעתם" יבוא
"לדעתו";

(5) בסעיף קטן (ו) –

(א) ברישה, במקום "הרשות או של עובד שהיא הסמיכה לכך" יבוא
"יושב ראש הרשות";

(ב) בפסקה (2), במקום "נוכחו" יבוא "נוכח יושב ראש הרשות"
ובסופה יבוא "אלא אם שוכנע כי תיקון כאמור אינו נדרש"; לענין
זה, "תיקון" – לרבות כל אלה: השלמת הדוח, הוספה או החלפה של
דוח או של חלק ממנו, לרבות חוות דעת או סקירה של רואה חשבון
או אישור של גורם אחר;

(6) סעיף קטן (ז) – בטל;

(7) בסעיף קטן (ח), במקום "שוכנעו הרשות או עובד שהרשות הסמיכה
לכך" יבוא "שוכנע יושב ראש הרשות" ובמקום "רשאים הם" יבוא "רשאי
הוא".

(65) סעיף 36א – בטל.

(75) בסעיף 36ג, בסעיף קטן (א), במקום "הרשות רשאית" יבוא "יושב ראש
הרשות רשאי", במקום "ראתה" יבוא "ראה";

(85) בסעיף 37 -

(א) בסעיף קטן (א), במקום "שתקנות" יבוא "שהוראות מנהליות";

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "שקבע שר האוצר", לפי הצעת הרשות או
לאחר התייעצות עמה, באישור ועדת הכספים של הכנסת" יבוא "שקבעה
מליאת הרשות בהוראות מנהליות".

(95) בסעיף 38(א) במקום "שהורו הרשות או עובד שהיא הסמיכה לכך" יבוא "שהורה יושב ראש הרשות" במקום "דרישת הרשות" יבוא "דרישת יושב ראש הרשות", במקום "לבקשת הרשות" יבוא "לבקשת יושב ראש הרשות".

(06) בסעיף 38א –

(א) בסעיף קטן (א), בפסקה (2), במקום "36א או" יבוא "או", במקום "שהרשות שוכנעה" יבוא "שיושב ראש הרשות שוכנע" ובמקום "רשאית הרשות" יבוא "רשאי יושב ראש הרשות";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "להנחת דעתה של הרשות, תורה הרשות" יבוא "להנחת דעתו של יושב ראש הרשות, יורה יושב ראש הרשות";

(16) סעיף 38ב, המספר "36א" יימחק.

(26) סעיף 39 – בטל.

(36) בסעיף 39א –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "המפורטות בתוספת הרביעית" יבוא "אשר יפורטו בהורות מנהליות שתקבע הרשות לעניין זה בהתייעצות עם שר המשפטים" ובמקום "הרשות" יבוא "מליאת הרשות"

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "הרשות" יבוא "מליאת הרשות";

(ג) סעיף קטן (ג) – בטל.

(46) בסעיף 44, אחרי "פרסומו" יבוא "טיוטת תשקיף".

(56) בסעיף 44ג, במקום "דעתה" יבוא "דעתו של יושב ראש הרשות".

(66) במקום סעיף 44ה ברישה במקום "הרשות" יבוא "מליאת הרשות" ובמקום "כללים" יבוא "הוראות מנהליות".

(76) בסעיף 44ו, המילים "או מי שהוא הסמיכו לכך" – יימחקו.

(86) בסעיף 45, בסעיף קטן (א), אחרי "התייעצות עם" יבוא "מליאת".

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (2)(א), אחרי "למסחר" יבוא "מכל בחינה שהיא, לרבות" ואחרי "שבה עוסקת החברה" יבוא "רמת דירוגה, שתיקבע לפי סולמות הדירוג של חברת דירוג, או הביטוח שיש לה או לפי אמות מידה אחרות שייקבעו";

(2) בפסקה (2)(ב), אחרי "לרשם למסחר" יבוא "מכל בחינה שהיא, לרבות", אחרי "סוג" יבוא "תנאיהם" ובסופה יבוא "ולגבי ניירות ערך שערכם נגזר מערכו של נכס בסיס, לרבות אפיונים כאמור של נכס הבסיס; בסעיף זה, "נכס בסיס" – כהגדרתו בחוק הסכמים פיננסיים, התשס"ו-2006";²

(3) בפסקה (2)(ט), במקום "המניות בהון המוצא שלה" יבוא "ניירות הערך שהוצאו על ידה";

(4) אחרי פסקה (3)(ב) יבוא –

"(ב1) ביטול עסקאות בבורסה;

(ב2) מכירה בחסר;

(ב3) עשיית שוק בניירות ערך;

לעניין זה-

"עשיית שוק בנייר ערך" – התחייבות לצטט במשך יום מסחר בבורסה, על פי כללים שייקבעו, מחיר וכמות שבהם מתחייב עושה השוק לקנות את נייר הערך ומחיר וכמות שבהם הוא מתחייב למכור את נייר הערך".

---

² ס"ח התשס"ו עמ' 286;

(4ב) הגבלות על ביצוע עסקאות ועל החזקת ניירות ערך ,
לרבות הגבלות כאמור בקשר לפקודות של לקוחות חברי
הבורסה, קבלתן וביצוען וכן על החזקה על ידי לקוחות חברי
הבורסה של ניירות ערך שערכם נגזר מערכו של נכס בסיס
("פוזיציות פתוחות")."

(5) אחרי פסקה (8) יבוא :

"(9) תנאים ונוהל לעניין דין זר החל על חברה ש ניירות
הערך שלה רשומים למסחר בבורסה מחוץ לישראל או על
חברה שהתאגדה מחוץ לישראל ;

(10) תנאים ונוהל לעניין מדדים המחושבים על ידי
הבורסה ;"

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא :

"(1א) שר האוצר רשאי , לפי הצעת הרשות או לאחר התייעצות
עמה, ובאישור וועדת הכספים של הכנסת , לקבוע עניינים נוספים
אשר ביחס אליהם יכול שייקבעו כללים בתקנון , באופן הקבוע
בחוק זה , ככל שאלה נדרשים לשם תקינות והוגנות פעילות
הבורסה. "

(07) אחרי סעיף 46ג יבוא-

"רישום ניירות 46ד. (א) הבורסה תרשום למסחר ניירות ערך רק אם
ערך למסחר נקבעו בתקנונה כללים לרישום למסחר ;

(ב) דירקטוריון הבורסה רשאי לסרב לרשום
למסחר ניירות ערך אם החליט כי רישום למסחר
עלול לפגוע בתקינות או בהוגנות המסחר בבורסה."

(17) בסעיף 50ג -

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "ראתה הרשות " יבוא "ראה יושב ראש
הרשות", במקום "רשאית היא " יבוא "רשאי הוא", אחרי "טענותיהם"
יבוא "בכתב", ובמקום "שתורה" יבוא "שירה";

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "שנתנה לה הרשות" יבוא "שנתן לה יושב ראש הרשות", במקום "רשאית הרשות" יבוא "רשאית מליאת הרשות", במקום "שינתה הרשות" יבוא "שינתה מליאת הרשות", במקום "תודיע על כך" יבוא "יודיע על כך יושב ראש הרשות" ובמקום "באתר האינטרנט של הרשות" יבוא "באתר הרשות";

(ג) בסעיף קטן (ד), המילים "או מי שהוא הסמיך לכך" - יימחקו;

(27) בסעיף 51 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "סברה הרשות, לאחר שנתנה" יבוא "סבר יושב ראש הרשות, לאחר שנתן", המילים "או הנחיותיה" יימחקו ובמקום "תפנה הרשות לבורסה ותורה" יבוא "יפנה לבורסה ויורה"

(ב) במקום סעיף קטן (ג) יבוא –

"(ג) הבורסה תמסור לרשות דוחות על פעולותיה במועדים ולפי הפרטים שקבעה מליאת הרשות, ותמסור לה, לפי דרישת יושב ראש הרשות, ידיעות על ענייני הבורסה".

(37) בסעיף 52א, אחרי "או תקנות" יבוא "או הוראות מנהליות".

(47) בסעיף 52ב, במקום "או תקנות לפיו" יבוא "או הוראות מנהליות לפיו".

(57) בסעיף 53 –

(א) בסעיף קטן (א) בפסקה (4), המילים "הוראה של הרשות לפי סעיף 36א" והמילים "או תקנות לפי הסעיפים האמורים" – יימחקו;

(ב) בסעיף קטן (ב) –

(1) בפסקה (2), במקום "או תקנות" יבוא "או הוראות מנהליות";

(2) פסקה (6) – תימחק;

(ג) בסעיף קטן (ג) –

(1) בפסקה (7) במקום "תקנות" יבוא "הוראות מנהליות".

(2) בפסקה (8), במקום "תקנות לפיהם או הוראה או הנחיה של הרשות לפי סעיף 36א" יבוא "הוראות מנהליות לפיהם".

(3) פסקה (10) – תימחק.

(ד) בסעיף קטן (ד), במקום "תקנות" יבוא "הוראות מנהליות"; במקום "לפי סעיפים 35כד ו-36א" יבוא "לפי סעיף 35כד".

(ה) אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ו) על אף האמור בחוק העונשין, התשל"ז-1977,³ סעיף זה תקף אף ביחס להוראות מנהליות שקבעה מליאת הרשות אשר נזכרות בו, ולמעט הוראות מנהליות שקבעה מליאת הרשות לפי סעיף 14ג(ג)".

(67) בסעיף 4א54 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "יהיה מי שיושב ראש הרשות הסמיכו לכך בכתב, רשאי" יבוא "רשאי יושב ראש הרשות";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "לידי מי שהוסמך כאמור בסעיף קטן (א)" יבוא "יושב ראש הרשות בפעולתו כאמור בסעיף קטן (א)";

(ג) בסעיף קטן (ג), המילים "למי שהוסמך כאמור בסעיף קטן (א)" – יימחקו.

(77) בסעיף 5א54 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "רשאי מי שיושב ראש הרשות הסמיכו לכך בכתב" יבוא "הוא";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "מי שיושב ראש הרשות הסמיכו כאמור בסעיף 4א54 רשאי" יבוא "רשאי יושב ראש הרשות" ובמקום "מכוח הסמכה כאמור" יבוא "בהתאם להוראות סעיף 4א54";

(87) בסעיף 8א54, בכל מקום, במקום "לבקשת הרשות" יבוא "לבקשת יושב ראש הרשות".

(97) בסעיף 9א54, בסעיף קטן (א), במקום "רשאית הרשות" יבוא "רשאי יושב ראש הרשות".

(08) בסעיף 54יב, בסעיף קטן (א), במקום "וסעיפים 39(א) ו-(ב) ו-54" יבוא "וסעיף 54", והסיפה החל במלים "במסמך אשר" – תימחק;

(18) אחרי סעיף 54יב יבוא-

³ ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התשנ"ד, עמ' 348.

"דרישות גילוי 54ג. מליאת הרשות תקבע הוראות מנהליות בדבר –
נוספות

(א) הגילוי שיינתן לפרטיה של הקצאת
ניירות ערך בחברה רשומה שהוצעו שלא
לציבור;

(ב) הגילוי שיינתן לפרטיה של פעולה או
עסקה של חברה הטעונה אישור לפי סעיפים 275
או 320(ג) לחוק החברות".

(28) בסעיף 55ב, במקום "שר האוצר, לפי הצעת הרשות או לאחר התייעצות
עמה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע בתקנות הוראות" יבוא "מליאת
הרשות תקבע הוראות מנהליות", ובמקום "ורשאי שר האוצר" יבוא "ורשאית
היא".

(38) אחרי סעיף 55ב יבוא:

"סמכות דחיית 55ג. (א) על אף האמור בכל דין, זומנה אסיפת בעלי
אסיפות ומועדי
קיבול
ראש הרשות להורות על דחיית מועד האסיפה, אם
מצא כי יש צורך בכך לשם הבטחת הגילוי הנאות
הנדרש לשמירה על עניינו של ציבור המשקיעים, ובלבד
שהמועד הנדחה יהיה לא יאוחר משלושים וחמישה
ימים ממועד זימון האסיפה בדוח המקורי; הורה יושב
הרשות על תיקון הדוח או על הגשת דוח או מסמכים
נוספים רשאי הוא לדחות את מועד האסיפה אף מעבר
למועד האמור ועד לשלושים וחמישה ימים ממועד
הגשת הדוח המתוקן או המסמכים הנוספים.

(ב) האמור בסעיף קטן (א) יחול גם ביחס לדחיית
מועד קיבול אחרון של הצעת רכש, בשינויים
המחוייבים; לעניין זה, "מועד קיבול אחרון" – היום
והשעה האחרונים שבהם ניתן להגיש הודעת קיבול."

(48) בסעיף 56 –

(א) סעיף קטן (ג) בטל;

(ב) במקום סעיף קטן (ד) יבוא –

"(ד) שר האוצר יקבע, לפי הצעת הרשות או לאחר התייעצות עימה, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, תקנות בדבר הצעת רכש של ניירות ערך של חברה רשומה".

(58) בסעיף 56א(א) המילים "או מי שהוא הסמיכו לכך בכתב" – יימחקו;

(68) בסעיף 1א56, בסעיף קטן (א), המילים "או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך בכתב" יימחקו.

(78) אחרי סעיף 56 יהא יבוא –

"אצילת סמכויות 1ה56 סמכות שניתנה ליושב ראש הרשות לפי דין, יכול הוא יושב ראש הרשות. לאצול אותה מראש ובכתב לעובד מסוים ברשות או לקבוצה מסוימת של עובדים בה, למעט סמכותו לפי סעיפים 13, 14ג, 50ג, 51, 56א2 ו-56ה".

(88) בסעיף 56, במקום "היתה הרשות סבורה" יבוא "היה יושב ראש הרשות סבור", ובמקום "רשאית היא" יבוא "רשאי הוא".

(98) התוספות השלישית א' והרביעית – בטלות.

(09) בתוספת החמישית –

(א) בחלק א –

(1) בפסקה (1), במקום "שהרשות התירה" יבוא "שיושב ראש הרשות התיר";

(2) בפסקה (2), אחרי "הוראת" יבוא "יושב ראש";

(3) פסקה (4) בטלה;

(ב) בחלק ב, בפסקה (2), אחרי "הוראת" יבוא "יושב ראש", ובמקום "שהתנתה" יבוא "שהתנה";

(19) בכל מקום במקום "חברת רישומים" יבוא "חברה לרישומים".

3. בחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד-1994⁴ –

תיקון חוק
השקעות
משותפות
בנאמנות מס' 14

⁴ ס"ח התשנ"ד, בעמ' 308; ס"ח התשס"ו, בעמ' 292.

(1) בסעיף 1 –

(א) בהגדרה "הוראה", המילים "של הרשות או" – יימחקו, במקום "שדרשו" יבוא "שדרש", ואחריה יבוא –

"הוראות מנהליות" – הוראות שקבעה מליאת הרשות בדרך הקבועה בפרק ב' לחוק ניירות ערך";

(ב) אחרי ההגדרה "מטבע חוץ" יבוא –

"מליאת הרשות" – כמשמעותה בפרק ב' לחוק ניירות ערך."

(2) בסעיף 5, במקום סעיף קטן (ג), יבוא:

"(ג) מליאת הרשות רשאית לקבוע בהוראות מנהליות דרישות גיל וי בקשר לפרטים לפי סעיף קטן (א)".

(3) בסעיף 6 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "הרשות רשאית" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי", במקום "להשמיע את טענותיו" יבוא "להציג בכתב את טענותיו", ובמקום "היתה סבורה" יבוא "היה יושב ראש הרשות סבור";

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "הרשות" יבוא "יושב ראש הרשות".

(4) בסעיף 9(א) –

(א) בפסקה (2), במקום "שקבע שר האוצר בתקנות" יבוא "שקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות";

(ב) בפסקה (3), במקום "שקבע שר האוצר" יבוא "שקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות".

(5) בסעיף 11, בסעיף קטן (ג), במקום "ראתה הרשות" יבוא "ראה יושב ראש הרשות", במקום "רשאית היא" יבוא "רשאי הוא", במקום "שתקבע" יבוא "שיקבע", במקום "רשאית הרשות" יבוא "רשאית ועדת הרישיונות", ובמקום "להשמיע את טענותיו" יבוא "להציג בכתב את טענותיו".

(6) בסעיף 12א, ברישה, במקום "הרשות" יבוא "מליאת הרשות";

(7) בסעיף 13(א)(2), במקום "שקבע שר האוצר בתקנות" יבוא "שקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות";

(8) בסעיף 15 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "רשאית הרשות" יבוא "רשאית ועדת הרישיונות";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "ונוכחה הרשות" יבוא "ונוכחה ועדת הרישיונות", ובמקום "רשאית הרשות" יבוא "רשאית היא";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "ראתה הרשות" יבוא "ראתה ועדת הרישיונות";

(ד) בסעיף קטן (ד), במקום "ביטלה הרשות" יבוא "ביטלה ועדת הרישיונות", ובמקום "שיקבע יושב ראש הרשות" יבוא "שיקבעו הוועדה או יושב ראש הרשות";

(ה) בסעיף קטן (ה), במקום "שיקבע יושב ראש הרשות" יבוא "שנקבעה".

(9) בסעיף 16, בסעיף קטן (ג), במקום "שיקבע שר האוצר בתקנות" יבוא "שיקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות".

(01) בסעיף 18 –

(א) בפסקה (6), במקום "ששר האוצר קבע בתקנות" יבוא "שמליאת הרשות קבעה בהוראות מנהליות".

(ב) בפסקה (7א), במקום "ששר האוצר קבע" יבוא "שמליאת הרשות קבעה".

(11) בסעיף 21 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע בהוראות מנהליות", ובמקום "שיקבע שר האוצר" יבוא "שיקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות";

(ב) בסעיף קטן (ג), בפסקה (1), במקום "שיקבע שר האוצר בתקנות" יבוא "שיקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות".

(21) בסעיף 23, בסעיף קטן (א), במקום "רשאית הרשות" יבוא "רשאית ועדת הרישיונות", ובמקום "לפני הרשות" יבוא "לפני ועדת הרישיונות".

(31) בסעיף 23א, בהגדרה "נתח שוק", של מנהל קרן, במקום "שיקבעה הרשות ושפורסמו ברשומות" יבוא "שיקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות".

(41) בסעיף 23ב, בסעיף קטן (א), במקום "עם הרשות" יבוא "עם מליאת הרשות";

(51) בסעיף 23ה, בסעיף קטן (ד), אחרי "לבקשת" יבוא "יושב ראש".

(61) בסעיף 23 –

(א) בסעיף קטן (ג), במקום "להשמיע את טענותיהם" יבוא "להציג בכתב את טענותיהם";

(ב) בסעיף קטן (ד), אחרי "לבקשת" יבוא "יושב ראש".

(71) בסעיף 25 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "שהרשות התירה" יבוא "שיושב ראש הרשות התיר את";

(ב) בסעיף קטן (ג), ברישה, במקום "הרשות רשאית" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי", ובפסקה (2), במקום "שתקבע" יבוא "שייקבע";

(ג) בסעיף קטן (ד), אחרי "החלטות" יבוא "יושב ראש".

(81) בסעיף 26 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "ששר האוצר קבע בתקנות" יבוא "שמליאת הרשות קבעה בהוראות מנהליות";

(ב) בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד), במקום "תקנות" יבוא "הוראות מנהליות";

(ג) בסעיף קטן (ו), במקום "תקנות שהותקנו" יבוא "הוראות מנהליות שנקבעו".

(91) בסעיף 27 –

(א) בסעיף קטן (א), ברישה, במקום "הרשות רשאית" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי", ובמקום "אם היא סבורה" יבוא "אם הוא סבור" ובפסקה (1) במקום "בתקנות" יבוא "בהוראות מנהליות".

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "הרשות רשאית" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי" ובמקום "שתורה" יבוא "שיורה";

(ג) בסעיף קטן (ג), אחרי "הוראות" יבוא "יושב ראש".

(02) בסעיף 28, המילים "או עובד שהוא הסמיך לכך" – יימחקו, ובמקום "שיקבעו" יבוא "שיקבע".

(12) בסעיף 29 –

(א) במקום סעיף קטן (א) יבוא –

"(א) נהלי הבדיקה של תשקיף של קרן ייקבעו בידי מליאת הרשות, דרך כלל או לפי סוגים, ויפורסמו באתר הרשות; הרשות תפרסם ברשומות הודעה על קביעת הנהלים ועל מועד תחילתם".

(ב) בסעיף קטן (ב) במקום "הרשות תתן" יבוא "יושב ראש הרשות ייתן", במקום "נחה דעתה" יבוא "נחה דעתו", במקום "רשאי הרשות" יבוא "רשאי יושב ראש הרשות" ובמקום "שנראה לה" יבוא "שנראה לו".

(ג) בסעיף קטן (ג), אחרי "בהיתר" יבוא "יושב ראש";

(ד) במקום סעיף קטן (ה) יבוא –

"(ה) סדרי הטיפול בבקשות להתיר פרסום תשקיף של קרן ייקבעו על ידי מליאת ראש הרשות, דרך כלל או לפי סוגים; סדרי הטיפול יפורסמו באתר הרשות כהגדרתו בחוק ניירות ערך. הרשות תפרסם הודעה ברשומות על קביעת סדרי הטיפול";

(ה) בסעיף קטן (ו), אחרי "החלטות" יבוא "יושב ראש".

(22) בסעיף 31 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "האריכה הרשות" יבוא "האריך יושב ראש הרשות";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "הרשות רשאית" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי", ובמקום "שתורה" יבוא "שיוורה";

(ג) בסעיף קטן (ג), אחרי "היתר" יבוא "יושב ראש".

(32) בסעיף 34, בסעיף קטן (ב), במקום "ראתה הרשות" יבוא "ראה יושב ראש הרשות", במקום "רשאית היא, או עובד שהוסמך על ידה לענין זה" יבוא "רשאי הוא", במקום "להשמיע את טענותיו" יבוא "להציג בכתב את טענותיו" ובמקום "שיקבעו" יבוא "שיקבע".

(42) בסעיף 35, בסעיף קטן (ב), במקום "הרשות ועל החלטותיה" יבוא "יושב ראש הרשות ועל החלטותיו".

(52) בסעיף 42,

(1) בסעיף קטן (ה) במקום "שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות הוראות" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע הוראות מנהליות", והסיפה החל מהמילים "וכן לקבוע" תימחק;

(2) אחרי סעיף קטן (ה) יבוא

"(ו) לא יגבה מפיץ עמלה מרוכש יחידה אלא על פי תנאים שתקבע מליאת הרשות בהוראות מנהליות ובסכום שלא יעלה על שיעור מרבי שייקבעו בהוראות כאמור. הוראות כאמור יכול שייקבעו דרך כלל או לפי סוגי קרנות או מפיצים".

(62) בסעיף 43, בסעיף קטן (ב), במקום "שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות הוראות" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע הוראות מנהליות".

(72) בסעיף 44 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "שהרשות התירה" יבוא "שיושב ראש הרשות התיר";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "בדרך שקבע שר האוצר" יבוא "בדרך שקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות".

(82) בסעיף 45, במקום "בדרך שקבע שר האוצר" יבוא "בדרך שקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות".

(92) בסעיף 46 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "שקבע שר האוצר" יבוא "שקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות";

(ב) בסעיף קטן (ג), בפסקה (1), אחרי "התייעצות עם" יבוא "יושב ראש";

(ג) בסעיפים קטנים (ד) ו-(ה), בכל מקום, במקום "שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע בהוראות מנהליות";

(ד) בסעיף קטן (ו), במקום "שקבע שר האוצר בתקנות" יבוא "שקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות";

(ה) בסעיף קטן (ז), בפסקה (1), בכל מקום, במקום "שקבע שר האוצר" יבוא "שקבעה מליאת הרשות";

(ו) בסעיף קטן (ח), במקום "שקבע שר האוצר" יבוא "שקבעה מליאת הרשות";

(ז) בסעיף קטן (ט), במקום "לרשות" יבוא "ליושב ראש הרשות".

(03) בסעיף 48 –

(א) בסעיף קטן (א), בפסקה (3), המילים "שהתייעץ עם הממונה על שוק ההון, ביטוח וחסכון במשרד האוצר ולאחר" - יימחקו, ובמקום "להשמיע את טענותיהם" יבוא "להביא את טענותיהם באופן שיורה יושב ראש הרשות";

(ב) בסעיף קטן (ב), המילים "באישור שר האוצר" והמילים "ולא יותר מששים ימים רצופים בסך הכל", יימחקו.

(13) בסעיף 50, בסעיף קטן (ב), במקום "שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות הוראות" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע הוראות מנהליות".

(23) בסעיף 52 בסעיף קטן (ב), במקום "שקבע שר האוצר בתקנות" יבוא "שקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות".

(33) בסעיף 53, בסעיף קטן (ג), במקום "שקבע שר האוצר" יבוא "שקבעה מליאת הרשות".

(43) בסעיף 54, בסעיף קטן (ב), במקום "שקבע שר האוצר בתקנות" יבוא "שקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות".

(53) בסעיף 56 –

(א) בסעיף קטן (א1), אחרי "התייעצות עם" יבוא "יושב ראש";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות הוראות" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע הוראות מנהליות";

(ג) בסעיף קטן (ז), במקום "שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע בהוראות מנהליות".

(63) בסעיף 57, במקום "שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע בהוראות מנהליות".

(73) בסעיף 59, במקום "שקבע שר האוצר בתקנות" יבוא "שקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות", ובמקום "שקבע" יבוא "שקבעה".

(83) בסעיף 61 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע בהוראות מנהליות";

(ב) בסעיף קטן (ב1), בפסקה (2), במקום "שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע בהוראות מנהליות";

(ג) בסעיף קטן (ג), בפסקה (4), במקום "שר האוצר יקבע" יבוא "מליאת הרשות תקבע".

(93) בסעיף 62 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום הרישה יבוא "מנהל קרן לא יקנה בעד קרן שבניהולו ולא יחזיק בה נכסים כאמור בסעיף 59 בניגוד לאופן שתקבע מליאת הרשות בהוראות או בשיעור שיעלה על שיעור מרבי שייקבעו בהוראות כאמור לעניינים אלה".

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "שקבע שר האוצר" יבוא "שקבעה מליאת הרשות".

(04) במקום סעיף 63 יבוא-

"עסקת מכירה 63. (א) מנהל קרן לא ישאיל ניירות ערך המוחזקים בקרן שבניהולו לצורך עסקת מכירה בחסר ולא יעשה עסקת מכירה בחסר בעד קרן שבניהולו; בסעיף זה, "עסקת מכירה בחסר" – מכירה בבורסה או בשוק מוסדר של ניירות ערך שאינם של המוכר, בהתאם לכללים הנהוגים לענין מכירה כאמור בבורסה או בשוק המוסדר שבהם נעשית המכירה;

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מליאת הרשות רשאית לקבוע בהוראות תנאים, דרך כלל או לסוגי קרנות, שבהם ניתן יהיה לבצע את המעשים המנויים בסעיף קטן (א) ובלבד, שבנוגע להשאלה, ההשאלה אינה למנהל הקרן, לאדם השולט בו, לחברה בשליטת אדם כאמור, לדירקטור, או לעובד של מי מהם לצורך עסקת מכירה בחסר על ידם, או לקרן אחרת שבניהול מנהל הקרן לצורך עסקת מכירה בחסר בעדה".

(14) בסעיף 64, במקום סעיף קטן (א) יבוא-

"(א) מנהל קרן לא יקנה, ימכור או ייצור אופציה או חוזה עתידי בעד קרן שבניהולו אלא לפי תנאים שתקבע הרשות בהוראות מנהליות, דרך כלל או לסוגי קרנות".

(24) בסעיף 65 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "רשאי שר האוצר לקבוע בתקנות " יבוא "רשאית מליאת הרשות לקבוע בהוראות מנהליות ", ובמקום "שקבע" יבוא "שקבעה";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות " יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע בהוראות מנהליות ", ובמקום "ורשאי הוא" יבוא "ורשאית היא";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "שקבע שר האוצר " יבוא "שקבעה מליאת הרשות".

(34) בסעיף 67, בסעיף קטן (א), בפסקה (2), במקום "שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע בהוראות מנהליות".

(44) בסעיף 71 -

(א) בסעיף קטן (א), במקום "קבע שר האוצר " יבוא "קבעה מליאת הרשות", ובמקום "שקבע שר האוצר" יבוא "שקבעה מליאת הרשות";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "קבע שר האוצר " יבוא "קבעה מליאת הרשות", ובמקום "שקבע שר האוצר" יבוא "שקבעה מליאת הרשות";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "שיקבע שר האוצר בתקנות" יבוא "שתקבע מליאת הרשות בהוראות מנהליות".

(54) בסעיף 72 -

(א) בסעיף קטן (א), במקום הרישה יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבע בהוראות מנהליות";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "לפי דרישה שלה או של עובד שהיא הסמיכה לענין זה" יבוא "לפי דרישת יושב ראש הרשות", ובמקום "לדעת הרשות או לדעת העובד" יבוא "לדעת יושב ראש הרשות";

(ג) בסעיף קטן (ג), "לפי דרישה שלה או של עובד שהיא הסמיכה לענין זה" יבוא "לפי דרישת יושב ראש הרשות " ובמקום "שיקבעו" יבוא "שיקבע";

(ד) בסעיף קטן (ד), במקום "הרשות או עובד שהיא הסמיכה לכך רשאים" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי", במקום "שמי מהם יורה" יבוא "שיורה", במקום "מי מהם ראה כי" יבוא "ראה כי" ובסופו יבוא "לענין זה, "תיקון"- לרבות כל אלה : השלמת הדוח, הוספה או החלפה של דוח או של חלק ממנו , לרבות חוות דעת או סקירה של רואה חשבון או של גורם אחר ;

(ה) בסעיף קטן (ה), במקום "שוכנעו הרשות או עובד שהיא הסמיכה לכך" יבוא "שוכנע יושב ראש הרשות", במקום "בתקנות" יבוא "בהוראות מנהליות" ובמקום "רשאים הם" יבוא "רשאי הוא".

(64) בסעיף 72א, בסעיף קטן (ב), במקום "שהרשות התירה" יבוא "שיושב ראש הרשות התיר את" ובמקום "תעבירם" יבוא "יעבירם יושב ראש".

(74) בסעיף 72ב, בסעיף קטן (א), במקום "בין באמצעות הרשות ובין באמצעות אחרים שהרשות הסמיכה אותם לכך" יבוא "באמצעות יושב ראש הרשות".

(84) בסעיף 73 –

(א) בסעיף קטן (ב), בפסקה (1), במקום "שקבע שר האוצר בתקנות ולתקופה שקבע" יבוא "שקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות ולתקופה שקבעה";

(ב) בסעיף קטן (ג), בפסקה (3), במקום "שר האוצר רשאי לקבוע הוראות" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע הוראות מנהליות";

(ג) בסעיף קטן (ג1) –

(1) בפסקה (1), במקום "שקבע שר האוצר בתקנות" יבוא "שקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות", ובמקום "לתקנות" יבוא "להוראות המנהליות";

(2) בפסקה (2), במקום "שר האוצר רשאי לקבוע הוראות" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע הוראות מנהליות", במקום "וכן רשאי הוא" יבוא "וכן רשאית היא" ואחרי "שתקבע" יבוא "מליאת";

(ד) בסעיף קטן (ד) במקום "סברה הרשות", במקום "לאחר שנתנה" יבוא "לאחר שנתן", יבוא "סבר יושב ראש הרשות", במקום "רשאית היא" יבוא "רשאי הוא", במקום "להשמיע את טענותיהם" יבוא "להציג בכתב את טענותיהם", במקום "ובאופן שתורה" יבוא "ובאופן שיורה" ובמקום "הוראת הרשות" יבוא "הוראת יושב ראש הרשות".

(94) בסעיף 77, בסעיף קטן (ג), במקום "שקבע שר האוצר בתקנות " יבוא "שקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות".

(05) בסעיף 78 –

(א) בסעיף קטן (ז) במקום "הרשות רשאית לאחר שנתנה" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי לאחר שנתן", במקום "להשמיע את טענותיהם" יבוא "להציג בכתב את טענותיהם", במקום "תקופה שתקבע" יבוא "תקופה שיקבע" ובמקום "הוראת הרשות" יבוא "הוראת יושב ראש הרשות".

(ב) בסעיף קטן (ח), המילים "או לעובד שהוא הסמיך לכך" והמילים "של מי מהם" – יימחקו, ובמקום "שיקבעו" יבוא "שיקבע".

(15) בסעיף 79, במקום "שקבע שר האוצר בתקנות " יבוא "שקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות".

(25) בסעיף 81א, במקום "רשאית הרשות, לאחר שנתנה" יבוא "רשאי יושב ראש הרשות, לאחר שנתן".

(35) בסעיף 82, בסעיף קטן (ג), במקום "שר האוצר, לפי הצעת הרשות או לאחר התייעצות עמה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע בהוראות מנהליות".

(45) בסעיף 97 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "הרשות רשאית" יבוא "מבלי לגרוע מסמכויות הרשות לפי חוק זה, רשאי יושב ראש הרשות", אחרי "הוראות" יבוא "ליישום הוראות לפי חוק זה", ובמקום "או לסוג מסוים בהם" יבוא "לסוג מסוים בהם או למנהל קרן או לנאמן מסוים";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא –

"(ב1) הוראות לפי סעיף קטן (ב) אין חובה לפרסמן ברשומות, ואולם הרשות תפרסם ברשומות הודעה על מתן הוראות כאמור שניתנו לכלל מנהלי הקרנות או הנאמנים או לסוג מסוים בהם ועל מועד תחילתן.

(ב2) הוראות לפי סעיף קטן (ב), שניתנו לכלל מנהלי הקרנות או הנאמנים, יפורסמו באתר האינטרנט של הרשות".

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "הרשות רשאית" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי", ובמקום "תפקידה" יבוא "תפקידי הרשות".

(55) בסעיף 104(א), במקום "היתה הרשות סבורה לאחר שנתנה " יבוא "היה יושב ראש הרשות סבור לאחר שנתן ", במקום "להשמיע את טענותיהם" יבוא "להציג בכתב את טענותיהם" ובמקום "רשאית היא" יבוא "רשאי הוא".

(65) בסעיף 112א, בסעיף קטן (ג), במקום "שר האוצר יקבע " יבוא "מליאת הרשות תקבע בהוראות מנהליות".

(75) בסעיף 114 –

(א) בסעיף קטן (א)–

(1) בפסקה (6), אחרי "חוק זה " יבוא "לרבות לפי הוראה מנהלית מכוח חוק זה";

(2) בפסקה (7), אחרי "חוק זה " יבוא "לרבות לפי הוראה מנהלית מכוח חוק זה".

(ב) בסעיף קטן (ב), בפסקה (12), במקום "שקבע שר האוצר " יבוא "שקבעה מליאת הרשות";

(ג) בסעיף קטן (ג), בפסקאות (6) ו-(7), בכל מקום, במקום "בתקנות" יבוא "בהוראות מנהליות".

(85) בסעיף 129 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "שקבע שר האוצר" יבוא "שקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "הרשות" יבוא "יושב ראש הרשות", ובמקום "ברשומות" יבוא "באתר הרשות, כהגדרתו בחוק ניירות ערך";

(ג) בסעיף קטן (ב1), במקום "הרשות או עובד שהיא הסמיכה לכך", רשאים" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי", ובמקום "ורשאים הם" יבוא "ורשאי הוא".

(95) בסעיף 131, בסעיף קטן (א), אחרי "הצעת" יבוא "מליאת".

(06) אחרי סעיף 131 יבוא:

"אצילת סמכויות 131א. סמכות שניתנה ליושב ראש הרשות לפי חוק זה, יכול יושב ראש הרשות הוא לאצול אותה מראש וכתב לעובד מסוים ברשות או לקבוצה מסוימת של עובדים בה"

4. תיקון חוק
הסדרת העיסוק
בייעוץ השקעות,
בשיווק השקעות
ובניהול תיקי
השקעות תיקון
מס' 14

בחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי השקעות,
התשנ"ה-1995⁵ –

(1) בסעיף 1 -

(א) אחרי ההגדרה "גוף מוסדי" יבוא –

"הוראות מנהליות" – הוראות שקבעה מליאת הרשות בדרך
הקבועה בפרק ב'1 לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968⁶;

(ב) אחרי ההגדרה "התחייבות חיתומית" יבוא -

"ועדת רישיונות" – כמשמעותה בסעיף 12א לחוק השקעות
משותפות";

"מליאת הרשות" – כמשמעותה בפרק ב' לחוק ניירות ערך.

(2) בסעיף 2, בסעיף קטן (ד), בפסקה (1), במקום "בתקנות" יבוא "בהוראות
מנהליות".

(3) בסעיף 4, בסעיף קטן (ג), בפסקה (6), במקום "שקבע שר האוצר, בצו, על
פי הצעת הרשות או בהתייעצות עמה ובאישור ועדת הכספים של הכנסת" יבוא
"שקבעה מליאת הרשות בהוראות מנהליות".

(4) בסעיף 5 -

(א) בסעיף קטן (א), במקום "לרשות" יבוא "ליושב ראש הרשות";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "שיקבע שר האוצר, בהתייעצות עם
הרשות" יבוא "שתקבע מליאת הרשות בהוראות מנהליות";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "הרשות רשאית" יבוא "יושב ראש הרשות
רשאי", ובמקום "לה" יבוא "לר".

(5) במקום סעיף 6 יבוא -

⁵ ס"ח התשנ"ה, בעמ' 416; ס"ח התשס"ה, בעמ' 204.
⁶ ס"ח התשכ"ח, בעמ' 234; ס"ח התשס"ח, בעמ' (יוסף כשיפורסם).

"החלטת הרשות 6. סבר יושב ראש הרשות כי יש להיעתר לבקשה, יעניק בבקשה רשיון למבקש; סברו יושב ראש הרשות או וועדת הרשיונות, לפי הענין, כי יש להתנות תנאים ברשיון או כי אין להיעתר לבקשה, יודיעו למבקש את נימוקיהם ויתנו לו הזדמנות להביא טענותיו בפניהם, לפני מתן החלטתם."

(6) בסעיף 7 -

(א) בסעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג), בכל מקום, במקום "הרשות תעניק" יבוא "יושב ראש הרשות יעניק", במקום "ראתה" יבוא "ראה", ובמקום "בתקנות" יבוא "בהוראות מנהליות";

(ב) בסעיפים קטנים (ג) ו-(ג2), בכל מקום, במקום "הרשות לא תעניק" יבוא "יושב ראש הרשות לא יעניק";

(ג) בסעיפים קטנים (ד) ו-(ד1), במקום "הרשות" יבוא "ועדת הרישיונות";

(ד) במקום סעיף קטן (ה) יבוא -

"(ה) מליאת הרשות רשאית לקבוע הוראות מנהליות לענין סעיפים קטנים (א) עד (6), (ב) ו-(ג) (3) ו-(4), דרך כלל או לסוגי מבקשים";

(ה) בסעיף קטן (ו), במקום "שר האוצר, על פי הצעת הרשות או בהתייעצות עמה ובאישור ועדת הכספים של הכנסת רשאי" יבוא "מליאת הרשות רשאית".

(7) בסעיף 8 -

(א) בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), בכל מקום, במקום "הרשות תעניק" יבוא "יושב ראש הרשות יעניק", במקום "ראתה" יבוא "ראה", ובמקום "בתקנות" יבוא "בהוראות מנהליות";

(ב) בסעיפים קטנים (ג) ו-(ג1), בכל מקום, במקום "הרשות" יבוא "ועדת הרישיונות";

(ג) במקום סעיף קטן (ד) יבוא -

"(ד) מליאת הרשות רשאית לקבוע הוראות מנהליות לענין סעיפים קטנים (א) עד (6) ו-(ב) (4) ו-(5), דרך כלל או לסוגי מבקשים";

(ד) בסעיף קטן (ה), במקום "שר האוצר, על פי הצעת הרשות או בהתייעצות עמה ובאישור ועדת הכספים של הכנסת רשאי" יבוא "מליאת הרשות רשאית";

(8) בסעיף 8א, במקום "הרשות רשאית" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי", ובמקום "שוכנעה" יבוא "שוכנע";

(9) בסעיף 10 -

(א) בסעיף קטן (א), במקום "הרשות" יבוא "ועדת הרישיונות";

(ב) בסעיף קטן (א1), במקום "הרשות רשאית" יבוא "ועדת הרישיונות", אחרי "פניה של" יבוא "יושב ראש", ובמקום "רשאית הרשות" יבוא "ועדת הרישיונות רשאית";

(ג) בסעיף קטן (ב), במקום "מן הרשות" יבוא "מיושב ראש הרשות" ובסופו יבוא "עשה כן, רשאי יושב ראש הרשות לבטל את הרישיון או להתלותו, בהתאם לבקשה";

(ד) בסעיף קטן (ג), במקום "רשאית הרשות" יבוא "רשאית ועדת הרישיונות";

(ה) בסעיף קטן (ה), במקום "בידי הרשות" יבוא "בידי יושב ראש הרשות" ובמקום "שתורה" יבוא "שיורה יושב ראש".

(ו) בסעיף קטן (ז), במקום "מהרשות" יבוא "מיושב ראש הרשות".

(01) בסעיף 12, בסופו יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע הוראות מנהליות בדבר הפרטים שעל בעל רישיון לברר ואופן התאמת פעולותיו לצרכי הקוח".

(11) בסעיף 13, בסעיף קטן (ו) במקום "שר האוצר, בהתייעצות עם הרשות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי" יבוא "מליאת הרשות רשאית", אחרי "הוראות" יבוא "מנהליות", במקום "וכן לענין נושאים נוספים שיש לכלול בהסכם כאמור" יבוא "וכן לענין דרישות גילוי נוספות ביחס לנושאים המפורטים בסעיפים קטנים (ב) עד (ג1)" ובמקום "ורשאי הוא" יבוא "ורשאית היא".

(21) בסעיף 14, בסעיף קטן (ב), במקום "רשאי שר האוצר, בהתייעצות עם הרשות" יבוא "רשאית מליאת הרשות", ואחרי "לקבוע" יבוא "בהוראות מנהליות".

(31) בסעיף 15 -

(א) בסעיף קטן (א), בסיפה, במקום "שר האוצר, בהתייעצות עם הרשות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי" יבוא "מליאת הרשות רשאית", ואחרי "לקבוע" יבוא "בהוראות מנהליות";

(ב) במקום סעיף קטן (ב) יבוא -

"(ב) מבלי לפגוע בכלליות הוראות סעיף קטן (א), רשאית מליאת הרשות לקבוע הוראות מנהליות בדבר נסיבות שיראו בהן ניגוד עניינים, הפירוט הנדרש בגילוי ללקוח ואופן הגילוי כאמור".

(41) בסעיף 16א, בסעיף קטן (א), בפסקה (2), במקום "שר האוצר, בהתייעצות עם הרשות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי" יבוא "מליאת הרשות רשאית", ואחרי "לקבוע" יבוא "בהוראות מנהליות";

(51) בסעיף 18(ג)(4), במקום "שקבע לענין זה שר האוצר, בהתייעצות עם הרשות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת" יבוא "שקבעה לענין זה מליאת הרשות בהוראות מנהליות".

(61) בסעיף 25, בסעיף קטן (ה), במקום "שר האוצר, בהתייעצות עם הרשות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי" יבוא "מליאת הרשות רשאית", ואחרי "לקבוע" יבוא "בהוראות מנהליות".

(71) בסעיף 26, בסעיף קטן (ד), במקום "שר האוצר, בהתייעצות עם הרשות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי להתקין תקנות" יבוא "מליאת הרשות רשאית לקבוע הוראות מנהליות", ובמקום "הכל כפי שיקבע שר האוצר כאמור" יבוא "הכל כפי שתקבע מליאת הרשות כאמור".

(81) בסעיף 27 -

(א) בסעיף קטן (ג), במקום "הרשות" יבוא "וועדת הרשיונות";

(ב) בסעיף קטן (ד), המילים "שלה או" - יימחקו;

(ג) בסעיף קטן (ה), במקום "שלה או של עובד שלה שהיא הסמיכה" יבוא "של יושב ראש הרשות";

(ד) בסעיף קטן (ו), במקום "הרשות רשאית" יבוא "יושב ראש הרשות רשאי", במקום "שלה" יבוא "של הרשות" ובמקום "לדעתה" יבוא "לדעתו";

(ה) בסעיף קטן (ז), במקום "שר האוצר", בהתייעצות עם הרשות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי" יבוא "מליאת הרשות רשאית", אחרי "הוראות" יבוא "מנהליות", ובמקום "הכל כפי שיקבע שר האוצר כאמור" יבוא "הכל כפי שתקבע מליאת הרשות כאמור".

(91) בסעיף 27ב, בסעיף קטן (א), המילים "בין באמצעות הרשות ובין באמצעות אחרים שהרשות הסמיכה אותם לכך" יימחקו.

(02) בסעיף 28-

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "הרשות רשאית" יבוא "מבלי לגרוע מסמכויות הרשות לפי חוק זה, רשאי יושב ראש הרשות", אחרי "הוראות" יבוא "ליירשום הוראות לפי חוק זה" ובמקום "או לסוג מסוים של בעל רשיון" יבוא "לסוג מסוים של בעל רשיון או לבעל רשיון מסוים";

(ב) בסעיף קטן (ג) –

(1) בפסקה (1) אחרי "הוראות כאמור" יבוא "שניתנו לכלל בעלי הרישיון או לסוג מסוים של בעל רישיון";

(2) בפסקה (2) אחרי "סעיף קטן (ב)" יבוא "שניתנו לכלל בעלי הרישיון או לסוג מסוים של בעל רישיון".

(12) בסעיף 30 -

(א) בסעיף קטן (א), בפסקה (א1), אחרי "מהוראות" יבוא "מליאת";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "שר האוצר יקבע", לאחר התייעצות עם הרשות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת" יבוא "מליאת הרשות תקבע בהוראות מנהליות";

(22) בסעיף 31 -

(א) בסעיף קטן (א), במקום "יהיה מי שיושב ראש הרשות הסמיכו לכך בכתב רשאי" יבוא "רשאי יושב ראש הרשות";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "ראתה הרשות" יבוא "ראה יושב ראש הרשות", והמילים "יושב ראש הרשות" – יימחקו.

(32) בסעיף 32, בסעיף קטן (ב), אחרי "בפניות של" יבוא "יושב ראש".

(42) בסעיף 38, במקום "רשאית הרשות" יבוא "רשאי יושב ראש הרשות".

(52) בסעיף 38א, בסעיפים קטנים (ב), (ג) ו-(ד), בכל מקום, במקום "היה ליושב ראש" יבוא "היה למליאת" ובמקום "רשאי הוא" יבוא "רשאית היא".

(62) בסעיף 38ג, במקום "יושב ראש הרשות אינו רשאי" יבוא "מליאת הרשות אינה רשאית".

(72) בסעיף 38ה, אחרי "טענותיו" יבוא "בכתב".

(82) בסעיף 38י, במקום "רשאי יושב ראש הרשות" יבוא "רשאית מליאת הרשות", ובמקום "שיורה" יבוא "שתורה".

(92) בסעיף 38יא, בסעיף קטן (ב), במקום "הסכים לכך יושב ראש" יבוא "הסכימה לכך מליאת".

(03) אחרי סעיף 42 יבוא –

"אצילת סמכויות 42א. סמכות שניתנה ליושב ראש הרשות בחוק זה, יכול הוא יושב ראש הרשות לאצול אותה מראש ובכתב לעובד מסוים ברשות או לקבוצה מסוימת של עובדים בה".

5. תיקון חוק החברות, התשנ"ט-1999 – תיקון מס' 11 בחוק החברות התשנ"ט-1999⁷

(1) בכל מקום –

(א) במקום "התייעצות עם רשות ניירות ערך" יבוא "התייעצות עם יושב ראש רשות ניירות ערך";

(ב) במקום "בהתייעצות עם רשות ניירות ערך" יבוא "בהתייעצות עם יושב ראש רשות ניירות ערך".

(2) בסעיף 89 במקום "רשות ניירות ערך" יבוא "יושב ראש רשות ניירות ערך".

(3) בסעיף 209-

(א) בסעיף קטן (א) במקום "מרשות ניירות ערך" יבוא "מיושב ראש רשות ניירות ערך";

⁷ ס"ח תשנ"ט בעמ' 189; ס"ח תשס"ט בעמ' 813

(ב) בסעיף קטן (ב) במקום "שוכנעה רשות ניירות ערך" יבוא "שוכנע יושב ראש רשות ניירות ערך".

6. תיקון חוק החברות הממשלתיות, תשל"ח-1975 – תיקון מס' 25
7. תיקון פקודת החברות [נוסח חדש] תשמ"ג-1983 – תיקון מס' 17
8. תחילה ותחולה
- (א) תחילתו של חוק זה, למעט הקבוע בסעיף קטן (ב) 30 ימים מיום פרסומו ;
- (ב) תחילתם של סעיפים 12(ד), 16, 17, 17א, 17ב, 17ג, 17ד, 17ז, 20א, 23א, 24, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 35א, 35ב, 35ג, 35ד, 35ה, 35ו, 35ז, 35ח, 35ט, 35כ, 35ל, 35מ, 35נ, 35ס, 35ע, 35פ, 35צ, 35כז, 35כח, 35כט, 35לז, 36, 37, 39א, 44ה, 45א, 45ב, 45ג, 45ד, 45ה, 45ו, 45ז, 45ח, 45ט, 45י, 45יא, 45יב, 45יג ו- 45יד בחוק ניירות ערך התשכ"ח-1968, כנוסחם בסעיף 2 בחוק זה ; סעיפים 5, 9(א), 13, 16, 18, 21, 23א, 26, 29, 42, 43, 44, 45, 46, 50, 52, 53, 54, 56(ב), 56(ג), 57, 59, 61, 62, 63, 64, 65, 67, 71, 72, 73, 77, 79, 82, 112א, 114 ו- 129 בחוק השקעות משותפות בנאמנות התשנ"ד-1994, כנוסחם בסעיף 3 בחוק זה ; סעיפים 2, 4, 5(ב), 7(ה), 8(ד), 12, 13, 14, 15, 16א, 18, 25, 26, 27(ה) ו-30(ב) כנוסחם בחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות , בשיווק השקעות ובניהול תיקי השקעות התשנ"ה-1995 כנוסחם בסעיף 4 בחוק זה, במועד תחילתן של הוראות מנהליות של מליאת הרשות לפי אותם סעיפים.

דברי הסבר

כללי חוק זה נועד למסד את מעמדה של הרשות כגוף המקצועי האמון על הסדרת שוק ההון ולחזק את עצמאותה ככזו . כן יש בחוק זה כדי לסייע בהשוואת תשתיות גופי הרגולציה הפועלים בשוק ההון בישראל, בהשוותו את הסמכויות הנתונות לרשות לאלה הנתונות לרשויות אחרות אשר אמונות על פיקוח והסדרת שוק ההון , בכל הנוגע לאפשרות לקבוע הוראות מנהליות מחייבות ביחס לגופים המפוקחים על ידה . לשם השגת תכלית זו , מוצע לבצע תיקוני חקיקה במספר חוקים , ולהקנות בידי הרשות כלים שיאפשרו גמישות פעולה בהתאם לצורכי השוק ; חוק זה נועד להסדיר את מנגנון קביעת

⁸ ס"ח תשל"ח בעמ' 132 ; ס"ח תשס"ח בעמ' 804
⁹ דמ"י [ני"ח] 37, תשמ"ג, עמ' 764 ; ס"ח תשס"ט עמ' 177.

ההוראות כאמור ואת היבטי הענישה ביחס להפרתן. הסדר זה נקבע תוך הבטחת מעורבות מליאת הרשות בהליך והבהרת סמכויות המליאה ואורגנים אחרים ברשות, בהתאם למנגנון המוצע.

קביעת הוראות מנהליות - מוצע לקבוע כי מרבית ההסמכות הקבועות כיום בחוק ניירות ערך התשכ"ח-1968 (להלן-חוק ניירות ערך), חוק השקעות משותפות בנאמנות התשנ"ד-1994 (להלן – חוק השקעות משותפות), וחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה-1995 (להלן- חוק הייעוץ), והנתונות לשר האוצר להסדיר בדרך של תקנות ולרוב באישור ועדת הכספים, ישונו להסמכות של מליאת הרשות, להסדרה בדרך של הוראות מנהליות, בהתאם למנגנון המוצע. מוצע להסמיך את המליאה לקבוע הוראות מנהליות הן בנושאים שעניינם גילוי והן בנושאים נוספים, והכל שעה שמליאת הרשות קבעה כי הסדרתם חיונית לשם שמירת ענייניו של ציבור המשקיעים בניירות ערך. בהתאמה, מוצע לבטל את הסעיפים המסמיכים את השר לקבוע תקנות באותם עניינים, וכן את התקנות שהותקנו מכוח אותם סעיפים, שהרי האמור בתקנות אלה יומר למתכונת של הוראות. המצב כיום, המסמיך את שר האוצר להסדיר בתקנות את מרבית הנושאים שעל ביצועם אמונה רשות ניירות ערך, אינו משרת את תכלית החוק, במספר מובנים:

ראשית, התקנות מאופיינות לא אחת בהיו תן הוראות מקצועיות, פרטניות וטכניות. אופיין הפרטני (Rule Based Legislation), לצד הליך החקיקה המסורבל, אינם מותירים את הגמישות הנדרשת לשם מתן מענה יעיל למצבים החדשים ששוק דינאמי ומתפתח מזמן. בשנים האחרונות בוצעו עשרות תיקונים לתקנות מכוח שלושת החוקים דלעיל, חלקם לצורך קביעת הנדרש בגילוי. תיקונים אלו הינם ברמת פירוט גבוהה מאוד, וספק עד כמה נחוץ הליך חקיקת משנה לשם קביעתם. לא אחת, בשל התארכות הליכי החקיקה, ההסדר נכנס לתוקף זמן רב לאחר שהתעורר הצורך בו.

שנית, הסדרה על דרך של תקנות יש בה מן הנוקשות, במובן זה, שאף אם התברר עם הפעלת ההסדר כי נדרש לבצע בו תיקונים, מחמת אי בהירות בניסוחו או קושי בישימות שלו, אזי את תיקון הפגם יש לבצע גם כן בדרך של תקנות. כתוצאה מכך, ההסדר החסר או הפגום נותר מחייב, לאורך חודשים רבים נוספים. לפיכך, מוצע להסמיך את הרשות להסדיר בהוראות מנהליות את מרבית הנושאים המוסדרים כיום בתקנות, בתחומים שעליהם היא מופקדת.

שלישית, נודעת חשיבות גדולה לעצמאות פעילות רגולטורים דרך כלל, ופעילות רשויות ניירות ערך בפרט. מוגבלותה של הרשות והעדר עצמאותה לא זו בלבד שאינם מקובלים בעולם, הם אף מהווים חסם להשתלבות המדינה בהליכי הגלובליזציה ומקשים על מאמציה להצטרף ליתר המדינות החברות ב-OECD. אף דוח קרן המטבע מינואר 2007 מתייחס לכך שהעצמאות הבלתי מספקת של הרשות מתנגשת עם עקרון מרכזי של ה-IOSCO (ארגון בינלאומי מרכזי של רשויות ניירות ערך), לפיו על רשויות ניירות ערך להיות עצמאיות מבחינה אופרטיבית.

הקניית הסמכות למליאת הרשות כאמור, הינה צעד נוסף בהשוואת תשתית גופי הרגולציה בשוק ההון. כך למשל, סמכות מליאת הרשות המוצעת דומה במהותה לסמכותו של הממונה על אגף שוק ההון, ביטוח וחיסכון, לקבוע הוראות ממונה בנוגע לדרישות הדיווח מכוח סעיף 42 לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981. יצוין כי סעיף דומה קיים כבר עתה בחוק השקעות משותפות (סעיף 72), אלא שהדרישות שנקבעו מכוחו עד כה, לעומת הוראות הממונה כאמור, נקבעו במסגרת הליכי חקיקת משנה בתקנות.

לפיכך, ביחס לשלושת החוקים, מוצע להמיר את מרבית סעיפי ההסמכה להסדרה בתקנות על ידי השר, בסעיפי הסמכה לקביעת הוראות מנהליות על ידי מליאת הרשות, ובהתאמה- להפוך את התקנות הקיימות כיום להוראות מנהליות כאמור. יחד עם זאת, מוצע להשאיר בתקנות עניינים של הטלת אגרות, קביעת סדרי דין לפעולת ביקורת על עבודת הרשות ועניינים שיש בהם כדי להרחיב או לצמצם את תחולת החוק על ציבור המפוקחים (למשל – קביעת מהו "נייר ערך" לצורך חוק הייעוץ).

כן מוצע כי הפרת הוראות מנהליות שתקבע מליאת הרשות, ביחס לאותם עניינים בהם קבועות היום תקנות, תהיה עבירה פלילית לפי סעיף 53 לחוק ניירות ערך.

מוצע לקבוע כי מליאת הרשות היא הגורם המוסמך להחליט על מתן הוראות מנהליות. המליאה, שהרכבה קבוע בחוק, ואשר חבריה ממונים על ידי שר האוצר, הינה האורגן המתאים לקביעת נורמות הסדרה מחייבות. דיון בנושאים אלה, מעצם טיבו, נדרש לפורום נרחב יותר, אשר החברים בו מייצגים רבדים שונים - רגולאטוריים ופרקטיים כאחד - ובשל כך, בחינתם המשותפת את הנושא המונח על שולחנם, יש בה כדי להפיק החלטות אפקטיביות, ובפרט שעה שמדובר ברגולציה רגישה שתחולתה היא על אלפי גופים מפוקחים. לפיכך, מוצע לתקן את הסעיפים השונים בשלושת החוקים, כך שמליאת הרשות תהיה הגורם המוסמך בכל הקשור לקביעת הוראות מנהליות ואישור יוזמות לתיקוני חקיקה. כמו כן מוצע כי בידי מליאת הרשות תהיה הסמכות להטלת סנקציות מכוח שלושת החוקים – עיצומים כספיים וקנסות אזרחיים.

סמכויות האורגנים ברשות והאצלת סמכויות - מוצע ל הבהיר ולקבוע מפורשות למי מהאורגנים השונים ברשות נתונה הסמכות, כל אימת שאין מדובר במליאת הרשות. בנוסח שלושת החוקים כיום ניתן למצוא שימוש נרחב במונח "רשות" ולצידו שימוש במונחים "יושב ראש הרשות", "עובד רשות שהוסמך לכך" ועוד. מצב זה עשוי להעיד כי המונח "רשות" לכאורה מתייחס למליאת הרשות. עם זאת, פרשנות כזו אינה סבירה: ברי כי לשם ביצוע פעולות שגרתיות אין להמתין עד לכינוס מליאת הרשות, המתכנסת בנוהג אחת לחודש. אין הצדקה עניינית לקיום דיון בפורום של מליאה ביחס לעניינים השוטפים והשגרתיים בהם עוסק סגל הרשות ברמה יומיומית. כמו כן, במצבים בהם נדרשת הרשות ליתן מענה מיידי לצורך דחוף שהובא לפניה, אין זה סביר להשהות את הטיפול ולהמתין לכינוס המליאה. המתנה להחלטת מליאה, עשויה לשמוט את הקרקע תחת הפעילות הענפה של הרשות באופן שוטף, ולהביא לידי ניצול לא יעיל של המשאבים העומדים לרשותה, ככל שתידרש לאישור המליאה בכל החלטה היוצאת תחת ידה. לפיכך, ולשם יצירת בהירות וודאות, מוצע להגדיר באופן חד משמעי מיהו האורגן המוסמך ברשות לפעול מכוח ההסמכות השונות הקבועות בשלושת החוקים.

כך למשל, בכל הנוגע לאישור תשקיפים (סעיף 15 לחוק ניירות ערך), הוראה על החזרת דוחות כספיים (סעיף 36 לחוק ניירות ערך), מינוי מבקרים במיקור חוץ (סעיף 156 לחוק ניירות ערך וסעיף 97ג) לחוק השקעות משותפות, החלטות להענקת רישיון לפי חוק הייעוץ (סעיפים 5 עד 8 לחוק הייעוץ) או בחינת ענייניו של תאגיד מסוים לצרכים שונים (כגון בחינת פטור מגילוי לפי סעיפים 19 או 38 לחוק ניירות ערך), מוצע כי הסמכות תינתן ליושב ראש הרשות.

למעשה, הקביעה מיהו האורגן המפורש בהוראות החוק השונות הינה, ברוב המקרים, עיגון הפרקטיקה הנוהגת כבר עתה בעבודתה השוטפת של הרשות. למען הסר ספק, מוצע ליצוק תוכן לתוך המונח "רשות", אשר השימוש הנרחב בו בנוסח החוקים כיום עשוי להעלות שאלות בענין זהותו של

האורגן המוסמך, לרבות שאלות שעשויות להתעורר לאחר מעשה. בכך מבקש התיקון המוצע ליצור וודאות משפטית ביחס לסמכותה של מליאת הרשות, וביחס לסמכותם של הגורמים הפועלים מטעמה בעבודתם מול ציבור המפוקחים. כתוצאה מכך, ייוותר השימוש במונח "רשות" כשלעצמו, כמונח כללי, קרי - בהוראות בהן אכן יש להתייחס לרשות כגוף כולל, על כל האורגנים המרכיבים אותה כמכלול, ובפרט כאשר מדובר בהוראות חוק הנוגעות להגשת מסמכים או דוחות לרשות, המוגשים דרך קבע באמצעות מערכת המידע האינטרנטית (המגנא) ל"רשות" כמקשה, בהיותה הגורם המפקח או המסדיר. דוגמא לשימוש במונח "רשות" במובן הרחב, כאשר הכוונה היא לרשות על כלל אורגניה, ניתן למצוא למשל, בחוק ניירות ערך - סעיף 14א - לעניין ערעור על החלטת רשות; סעיף 44ב - לעניין דרכי הדיווח לרשות ולבורסה; בחוק השקעות משותפות - סעיף 16(א), לעניין דיווחי הנאמן לרשות ולרשם החברות וסעיף 28, לענין חובת מתן הסברים לפי דרישת יושב ראש הרשות.

התיקון נדרש גם בחוק הייעוץ בשל נוסחו של החוק כיום, המאופיין בשונות רבה של האורגנים המוסמכים מכוח הוראותיו. בעוד בסעיפי הסמכה רבים נתונה הסמכות ל"רשות" (למשל, בסעיף 7 - "הרשות תעניק רשיון"; בסעיף 10 - "הרשות רשאית לבטל רשיון"; בסעיף 27ב - "בין באמצעות הרשות ובין באמצעות אחרים שהרשות הסמיכה אותם לכך"; בסעיף 29 - "רשאית הרשות להשתמש בסמכויותיה" ועוד), הרי שסעיפי חוק אחרים מסמיכים את יושב ראש הרשות (למשל סעיף 31ב, סעיפים 38א עד 38ג, 38ה) או מי שיושב ראש הרשות הסמיכו לכך בכתב (סעיף 31). מצב דברים זה יוצר בלבול במיוחד ביחס לאותן הוראות המקנות סמכות ל"רשות".

לפיכך, וכאמור לעיל, מוצע ליצור בהירות ולקבוע כי מליאת הרשות היא האורגן המוסמך לקבוע הוראות מנהליות, להטיל סנקציות כנגד בעלי רשיון לפי חוק הייעוץ, ולהחליט בעניין הטלת קנסות אזרחיים. את סמכויותיה תוכל המליאה לאצול לוועדת משנה של שלושה לפחות מבין חבריה, כפי המצב כיום, בהתאם לסעיף 12א לחוק ניירות ערך. לגבי יתר הסמכויות, למעט אלה הנתונות לוועדת המשמעת לעת עתה, מוצע לקבוע מפורשות כי יושב ראש הרשות הוא המוסמך, וכן לקבוע כי הוא יכול לאצול מסמכויותיו אלה לעובדי הרשות, באופן דומה לתיקון סעיף 56ה1 בחוק ניירות ערך.

במסגרת הבהרת זהות האורגן המוסמך להוציא לפועל סמכויות המוקנות כיום ל"רשות" באופן כללי, בוצעו תיקונים קלים לשני חוקים נוספים: חוק החברות התשנ"ט-1999 וחוק החברות הממשלתיות, תשל"ח-1975.

עוד מוצע כי במקביל לסמכות הנתונה כבר כיום למליאת הרשות, לאצול מסמכויותיה לוועדת משנה, יושב ראש הרשות יוכל לאצול מסמכויותיו לעובדי הרשות, לרבות סגל מקצועי ומנהלי. מוצע לקבוע את הרשאת ההסמכה כך שיושב ראש הרשות יוכל להסמך עובד מסוים, קבוצה של עובדים מסוימים או סוג מסוים של עובדים (לדוגמא - מנהלי מחלקות או סגניהם). פרקטיקה כזאת נוהגת, כבר עתה, שכן פעולות רבות מבוצעות על ידי סגל הרשות. כך למשל, סגל הרשות מורה על החזרת או השלמת דוחות, מבצע חקירות, מייצג את הרשות בהליכים ועוד. מוצע, לפיכך, להבהיר פרקטיקה זו בחקיקה באופן אחיד בשלושת החוקים. עם זאת, מוצע להבהיר כי יושב ראש הרשות לא יהיה רשאי לאצול לאחר את כל אלה: את סמכותו בחקירה להסמך חוקרים; את סמכותו להעביר לאחר חומר או מידע שהגיע לרשות ושחלה לגביו חובת סודיות; ואת סמכויותיו השונות בהליך קביעת הוראות מנהליות. סמכויות אלה יופקדו בידיו של יושב ראש הרשות בלבד. בהתאם לתיקון זה הוסרו הסעיפים הספציפיים בחוק ניירות ערך, חוק

הייעוץ וחוק השקעות משותפות העוסקים בהאצלת סמכויות יושב ראש הרשות.

זכות השימוע בכתב - מוצע להבהיר כי במקרים מסוימים, בהם ניתנה למפוקח זכות על פי חוק להשמיע טענותיו בפני הרשות, ממוצה זכות זו באמצעות פנייה של המפוקח בכתב לרשות, ולא יישמעו טענותיו בעל פה. זאת, למעט במקרים המאופיינים בפעולת הרשות שיש בה כדי פגיעה ממשית וישירה בזכויות יסוד של המפוקח, למשל זכות הקניין או זכות העיסוק שלו, ובפרט כאשר מושא הפגיעה הוא יחיד – אדם בשר ודם – להבדיל מתאגיד. במקרים אלה יש לבחון בכל מקרה לגופו את הדרך הנכונה והראויה ביותר להשמעת טענות המפוקח, לרבות פניה בעל פה לרשות, וכך נוהגת הרשות כבר עתה. דברים אלה אף עולים בקנה אחד עם הפסיקה: כך למשל, בבג"ץ 3424/91, הארגון הארצי להגנת הדייר נ' מר אריאל שרון, שר הבינוי והשיכון (פ"ד מה (5) 340) נקבע פה אחד כי "זכותו של אדם, שעניינו עלול להיפגע על ידי מעשה מנהלי, לטעון טענותיו, איננה מוגבלת להשמעת טענות בעל פה דווקא, ודי בכך שניתנת לו הזדמנות נאותה להגיש השגות בכתב". בבג"ץ 161/84 חברת ווינדמיל הוטל בע"מ נ' שר הפנים, (פ"ד מ"ב (1) 793) נקבע כי "חובתו של המנהל הכללי היא לשמוע את הצדדים הנוגעים בדבר, אך דרכי השמיעה רבות הן ומגוונות ומשתנות על פי הנסיבות. יש שהשמיעה היא בכתב ויש שהשמיעה היא בעל פה". בע"ש 933/97 אופיר אופטרניקה בע"מ נ' רשות ניירות ערך, ערערה החברה על דרישה הרשות כי תתקן את דוחותיה ותתאימם למדד ולא לדולר. בית המשפט, אגב דיון בהחלטה האם לאפשר לחברה לעיין במסמכי הדיונים במליאת הרשות סביב הדרישה האמורה, קובע כי "חובת השימוע המוטלת על רשות מנהלית אינה מוחלטת, כאמור, וגם אינה מחייבת שימוע בעל פה, אולם כגודל הפגיעה כך מתבקש רוחב לב במתן אפשרות הטיעון והשימוע בעל פה בכלל זה. לעומת טיעון זה מעמידה הרשות את ההכבדה המנהלית העצומה שתיפול עליה אם תיאלץ לשנות את הכללים שקבעה ולאפשר לכל המערער על קביעותיה להתייצב ולטעון בעל פה... השאלה היא אכן שאלה של איזון...".

יחד עם זאת, ברי כי קיימים מקרים בהם הפעולה או הדרישה של הרשות הן בעלות תוקף מיידי; גם במקרים אלה פתוחה בפני התאגידים ה אפשרות לנסות לשכנע את יושב ראש הרשות באי נכונותה או הידרשותה של הפעולה. התאגיד יהיה מחויב באותם מקרים לפעול בהתאם להוראת יושב ראש הרשות ולפי מועד הביצוע שנקבע בה, אלא אם ישתכנע יושב ראש הרשות לשנות מדרישתו. כך למשל בעניינים אלה: תיקון הדיווח השוטף (סעיף 36(ו)), הפסקת מסחר לפי חוק ניירות ערך (סעיף 38א) או הפסקת הצעת יחידות לפי חוק השקעות משותפות (סעיף 48).

לפיכך, ובמקרים המפורטים להלן, מוצע לקבוע מפורשות כי טענותיהם של המפוקחים יובאו בפני הרשות בכתב:

בחוק ניירות ערך – לעניין גילוי פרטים בתשקיף (סעיף 20א); לעניין הצעת ניירות ערך על פי תשקיף מדף (סעיף 23א(ה)); לעניין פרסום תיקון תשקיף או תשקיף מתוקן (סעיף 25א); לעניין תיקון מסמך רישום (סעיף 35כד(ב)); לעניין תיקון דיווח של תאגידים ברישום כפול (סעיף 35לא(ה)) ו-לעניין קיום חובות מסלקה (סעיף 50ג(ב))

בחוק השקעות משותפות – לעניין שינוי שם קרן (סעיף 6(ב)); לעניין העברת נאמן מכהונתו על ידי בית

משפט (סעיף 11(ג)); לעניין העברת הקרנות לניהול מנהל קרן אחר (סעיף 12(ג)); לעניין הקטנת נתח השוק של מנהל הקרן (סעיף 23(ג)); לעניין גילוי פרטים בתשקיף קרן (סעיף 27(א4)); לעניין פרסום דוח בעניין פרט חסר או מטעה בתשקיף (סעיף 34(ב)); לעניין הגשת דוח מתקן (סעיף 72(ד)); לעניין תיקון פרט מטעה בפרסום (סעיף 73(ד)); לעניין הגשת דוח על ידי הנאמן בשל ליקויים (סעיף 78(ז)); לעניין הטלת קנס אזרחי (סעיף 117(א));

בחוק הייעוץ – לעניין הטלת קנס אזרחי (סעיף 38(ה)).

יצוין כי על פי הצעת חוק ייעול הליכי האכיפה ברשות ניירות ערך, התש"ע-2010, הצפויה להתפרסם ברשומות בקרוב כהצעת חוק, ממילא חלק גדול מהעניינים לגביהם מוצע לשמר את אפשרות המפוקחים להשמיע טענותיהם בעל פה, יידון מול ועדה מנהלית, בהתאם לנוהל שייקבע. הכוונה היא לכל אותם מקרים בהם אי מתן הרשיון או נטילתו נעשה מטעמים של הפרת החוק. וועדה מנהלית כאמור תשמר כפורום מעין שיפוטי, אשר ברי כי בפניו יוכלו המפוקחים להשמיע טענותיהם בעל פה. כך לדוגמא- נטילת רישיון לפי חוק הייעוץ במקרים של אי עמידה בתנאי החוק (סעיפים 6, 7(ד), 8(ג) ו-10), וכן ביטול היתר שליטה במנהל קרן לפי חוק השקעות משותפות (סעיף 15).

סעיף 12(1) מוצע להבהיר כי המונח "מפיץ" כולל כל מי שפעל כדי למכור ניירות ערך מוצעים, בין אם עשה כן על פי התחייבות מפורשת ובין אם לאו.

סעיף 2(9) מוצע לעגן בחוק ניירות ערך את המצב הנוהג כבר כיום, לפיו מליאת הרשות ממנה מבקר פנים ודנה בדוחותיו.

סעיף 2(10) כבר עתה, הגם שלשון החוק נעדרת הסמכה מפורשת לכך, הרשות עונה לפניו מקדמיות כחלק מפעולתה השוטפת. סגל הרשות משיב לפניו מקדמיות או בקשות קונקרטיות של מי שמבקש לקבל את עמדת הרשות בסוגיה צופה פני עתיד, בהתאם לנוהל שפורסם לעניין זה באתר הרשות. בעיקרו קובע הנוהל הקיים כי הפניה צריכה להיות מזהה, עליה לכלול את כל המידע הרלוונטי, לרבות התחייבות הפונה כי יודיע לרשות מראש על פעולה בניגוד לעמדת הרשות כפי שזו באה לידי ביטוי בחוות הדעת המקדמית שניתנה כתשובה לפניו; כן עליו לציין בפניה את ידיעתו כי הפניה והתשובה לה, בנוסחן המלא, תפורסמנה באתר הרשות (למעט במקרים בהם נענתה הרשות לבקשת הפונה שלא לפרסם את הפניה ואת חוות הדעת המקדמית שתינתן כמענה לה). עוד קובע הנוהל כי הרשות רשאית להפעיל את שיקול דעתה באשר לדחיפות ולנחיצות מתן מענה לפניו מקדמיות לאור מאפייני הפניה. הנוהל אף קובע כי בנוסף על פניה מקדמית, ניתן לפנות בבקשה לקבלת מכתב אי אכיפה (no action), המהווה אישור הרשות לכך שלא תנקוט בפעולת אכיפה עתידית בנסיבות מסוימות המתוארות בפניה המקדמית. הרשות רואה ביצוע הליך כאמור כחלק מסמכותה ואף כחובתה הטבועה, לשם יצירת ודאות בשוק. למען הסר ספק, מוצע לעגן את סמכות המענה לפניו מקדמיות בצורה מפורשת, בדומה לקבוע בסעיף 43א לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח – 1988, ולהסמיך את יושב ראש הרשות להיעתר, לפי שיקול דעתו, לבקשה למתן חוות דעת מקדמית, בהתאם לנוהל הקבוע והמפורסם באתר הרשות. זאת, על מנת למנוע אי ודאות באשר לתוקפן של תשובות הרשות וההנחיות הגלומות בהן.

יצוין כי מכוח ההסמכה שניתנה לשר האוצר בסעיף 55א לחוק ניירות ערך, יכול שבקשה למתן חוות דעת מקדמית כאמור תחויב בתשלום אגרה. בשלב זה מוצע שלא לעשות שימוש בהסמכה כאמור.

סעיף 2(11) וסעיף 3(21) סעיף 12(ד) לחוק ניירות ערך וכן סעיף 29(ה) לחוק השקעות משותפות קובעים כי סדרי הטיפול בבקשה להתיר פרסומם של תשקיפים ייקבעו על ידי הרשות באישור שר האוצר, ויפורסמו ברשומות. סעיף 12 לחוק ניירות הערך גם מסמיך הוא את הרשות לקבוע סדרי טיפול אחרים ביחס לסוגים מסוימים של תשקיפים הקבועים בתוספת לחוק. שר האוצר הוסמך לשנות את התוספת האמורה, בדרך של חקיקת משנה. בסעיף 12(ה) נקבע כי הרשות מוסמכת לקבוע באישור שר האוצר סדרי טיפול בדוחות דרך כלל או לפי סוגים, וכי הם יפורסמו ברשומות. לענין דוחות, להבדיל מהיתרים לתשקיפים, אין צורך באישור ועדת הכספים לשינוי סדרי הטיפול. מוצע לקבוע כי הסמכות לקביעת סדרי הטיפול בכל עניינים אלה תוקנה למליאת הרשות, וכי יהיה עליה לפרסם באתר הרשות, תוך הפניה אליהם מהרשומות.

סעיף 2(12) מוצע כי מנגנון כדלהלן לקביעת הוראות מנהליות על ידי מליאת הרשות ייקבע בחוק ניירות ערך, כאשר שני החוקים האחרים יפנו אליו:

1. יו"ר הרשות יאשר טיוטת הוראות. הטיוטה תלווה בדברי הסבר מפורטים, לרבות מקור הסמכות לכלל המוצע, תכליתו, הצורך בו, עובדות ונימוקים התומכים באישור הכלליים, חלופות להסדר המוצע והתייחסות לשיקולי עלות תועלת.
2. הטיוטה תפורסם לציבור באתר האינטרנט של הרשות. בנוסף, הרשות תוכל להעביר את נוסח הטיוטה לבחינת גורמים שונים, לפי שיקול דעתו של יושב ראש הרשות, הן גורמים המפוקחים על ידי הרשות (באופן ישיר או ארגונים המייצגים חלק מן המפוקחים) והן גורמים אחרים. מובן כי גורמים אלה עשויים להשתנות בהתאם לתוכן ההוראה הנקבעת.
3. גורמים מעוניינים, יעבירו הערותיהם לרשות בכתב, בתוך 30 ימים; סגל הרשות יקיים דיון בכל התגובות ובמקרה הצורך יערוך שימוע בעל פה. שימוע כאמור אינו מצריך לטעמנו התייחסות מיוחדת בגוף החוק, שהרי כדברי השופט בדימוס זמיר בספרו "הסמכות המנהלית"¹⁰: "דומה שאין מקרה בו הרשות המנהלית אינה רשאית להתייעץ באחרים בקשר להפעלת סמכותה. ההתייעצות היא באופן מובהק סמכות עזר הנלווית לסמכות הראשית, תהא הסמכות הראשית אשר תהא...". (שם, בעמ' 857). יחד עם זאת, כיוון שמדובר בהתייעצות רצונית של הרשות, אזי "אם נמנעה הרשות מהתייעצות אין בכך משום פגם בהליך המינהלי". (שם, בעמ' 858).
4. נוסח טיוטה מתוקנת בצירוף תמצית ההערות העיקריות שנתקבלו ברשות, ככל שנתקבלו, אך סגל הרשות החליט להמליץ למליאה שלא לקבלן, יפורסמו באתר הרשות.

¹⁰ זמיר, הסמכות המנהלית (התשנ"ו-1996) נבו הוצאה לאור, בעמ'.

5. 14 ימים לפני המועד לדיון במליאת הרשות, יועבר נוסח הטיוטה לחברי המליאה, לרבות נוסח הערות הציבור שהוחלט שלא לקבלן.

6. לאחר דיון ואישור נוסח הטיוטה במליאת הרשות, יפורסם הנוסח ברשומות כפי שמפורסמות תקנות.

במקרים של דחיפות מיוחדת, תהא למליאת הרשות סמכות לקבוע "הוראות זמניות" באישור שר האוצר, בהליך מזוהז, ללא הליך קבלת ההערות המוצע. הוראות זמניות תקפן יהיה לתקופה מוגבלת של עד 6 חודשים. הפרת הוראות זמניות כאמור לא תהווה עבירה פלילית. יחד עם זאת, אם עלה בידה של הרשות במהלך תקופה זו להשלים את הליך ההסדרה המלא המוצע בחוק, לא יחול עוד סד הזמנים המצמצם דלעיל, וניתן יהיה להעמיד לדין פלילי בשל ההפרה החל ממועד פרסומה כהוראה קבועה. מוצע כי הרשות תדווח לכנסת אחת לשנה על אופן יישום סמכות זו.

בנוסף, מוצע לקבוע כי ההוראות המנהליות שייקבעו על ידי הרשות לא יוכלו לסתור תקנות שקבע השר לפי חוק זה, ואולם מגבלה זו לא תצמצם את סמכותה של מליאת הרשות לקבוע הוראות גילוי גם כשאלה נוגעות לעניין נשוא סמכות התקנת התקנות. כך לדוגמא, גם במקרים בהם ייקבעו בתקנות הוראות מסוימות ביחס לניגודי עניינים בשוק החיתום, לא יהיה בכך כדי למנוע ממליאת הרשות לקבוע דרישות גילוי בקשר לאותם עניינים, גם מעבר למה שנקבע על ידי השר.

כללי המשפט המנהלי הרגילים יחולו על הליך קביעת ההוראות המנהליות, באופן כזה שככל שיתגלו בהליך פגמים מהותיים, יפגמו אלה בתקפותה של ההוראה המנהלית שנקבעה, ויחד עם זאת, ככל שהפגם הוא שולי, לא יהיה בכך כדי לפגום בתקפות ההוראה.

ברי כי ההוראות כפופות לביקורת שיפוטית, ככל חקיקת משנה אחרת. ההלכה המנחה בעניינים אלה קובעת כי התקיפה יכול שתיעשה אך כשמדובר במעשה חקיקה גמור, ולא במהלך שלבי החקיקה (בג"צ 761/86 מיעארי ואח' נ' יושב-ראש הכנסת ואח', פ"ד מב (4) 868). עוד נקבע בפסיקה לא אחת כי בית המשפט לא יפסול חקיקת משנה אלא אם נפל בה פגם היורד לשורשו של עניין ועולה כדי אי סבירות מהותית או קיצונית (בג"ץ 1993/03 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ראש הממשלה, פ"ד נו (6) 817, 841), כאשר בית המשפט נמנע מלשים עצמו בנעליה של הרשות המוסמכת, ובוחן אם בהוראה שקבעה נפל פגם, באחד המובנים הבאים: חריגה מסמכות, התקנה בניגוד להסדר הקבוע בחוק, סתירת חוק ללא הסמכה מפורשת לעניין זה, חוסר בהירות או חוסר סבירות קיצוניים.

סעיף 2(16) לשון סעיף 15 לחוק:

"כללים מיוחדים 15. הרשות רשאית לקבוע, באישור שר האוצר, כללים שיאפשרו לה לפטור מציע מהוראות הנוגעות לפרטים בתשקיף, למבנה ולצורתו, כולן או מקצתן, לסוגים של הצעות, מציעים, תאגידיים או ניירות ערך; הכללים יפורסמו ברשומות."

לאור הסמכת מליאת הרשות לקבוע הוראות מנהליות בעניין תוכנם של תשקיפים, אופן עריכתם

והפרטים שייכללו בהם, באופן שניתן יהיה לקבוע הוראות שונות לסוגים שונים של תשקיפים, מציעים, מנפיקים או משקיעים, וכן שניתן יהיה לפטור מציע מסוים מהוראות כאמור, לא נדרשת עוד ההסמכה הקבועה כיום בסעיף 15 לחוק, אשר ממילא טרם נעשה בו שימוש.

סעיף 2(18) במסגרת תיקון מס' 35 לחוק ניירות ערך, הוחלו על תאגידים מדווחים חובות דיווח ביחס לנושאי משרה בכירה בהם, בדומה לחובות אשר היו קיימות עוד קודם לכן ביחס לבעלי עניין. בהתאמה נקבעה באותו תיקון חובה על נושאי משרה בכירה ליתן לתאגיד מידע הנדרש לו לצורך קיום חובותיו כדין בנוגע להחזקות נושא המשרה בניירות ערך של התאגיד, במסגרת הדיווח השוטף (סעיף 37 לחוק). בשוגג לא תוקן סעיף 17(ג) לחוק ניירות ערך, שבו מוסדרת כיום חובתו של בעל עניין בתאגיד למסור למנפיק פרטים ביחס אליו וביחס להתקשרויות התאגיד עימו, אשר על פי התקנות יש לכלול בתשקיף. מוצע לתקן עניין זה.

סעיף 2(21) סעיף 17 לחוק ניירות ערך מסמיך את שר האוצר לקבוע תקנות לעניין תנאים ונסיבות שבהם תהיה מותרת הצעה בלתי אחידה של ניירות ערך וכן לקבוע תנאים והגבלות נוספים על אלו שבחוק לעניין הצעה על פי תשקיף של ניירות ערך הרשומים או המיועדים להירשם למסחר בבורסה. בהתאם לעקרונות המוסברים בחלק הכללי לדברי הסבר, מוצע להעביר את סמכויות קביעת הוראות אלו למליאת הרשות. עם זאת, מוצע כי הוראות המטילות מגבלות על הקצאה למשקיעים מסוימים ואשר עניינם במניעת קיומו של ניגוד עניינים או במניעת השפעת ניגוד עניינים, ימשיכו להיקבע בידי שר האוצר.

סעיף 2(23) מוצעים במסגרת תיקון זה מספר תיקונים אשר מטרתם לגרום לכך שהנורמה הראשית תיקבע בחוק בעוד שההוראות המנהליות רק יפרטו וירחיבו את האמור בחוק. מבנה זה תואם את העיקרון לפיו על הסדרים ראשוניים להיקבע על ידי המחוקק.

סעיף 56(ג) לחוק ניירות ערך מסמיך את שר האוצר לקבוע תקנות בנושא החיתום. מוצע למחוק את סעיף קטן (ג) האמור ובמקומו להוסיף לחוק ניירות ערך את סעיף 17ז אשר יקבע את עיקרי ההסדרה בנושא החתמים וה מפיצים. מוצע לקבוע כי חתמים ומפיצים יידרשו להירשם במרשם החתמים או המפיצים, לפי העניין בהתאם לדרישות שתקבע מליאת הרשות בהוראות מנהליות. כן מוצע להסדיר את הנסיבות שבשלהן תהיה הרשות רשאית להחליט שלא לרשום מבקש במרשם או להחליט למחוק מהמרשם. ביחס ליתר ההסדרה בעניין מפיצים וחתמים מוצע כי ההסדרים הנוגעים לאגרות הגבלות בגין ניגודי עניינים ודרישות כשירות ייקבעו בתקנות, בעת שהרשות תקבע את הדרישות הנוגעות לדרישות הדיווח והגילוי. בנוסף מוצע לקבוע כי מציע ששילם תגמול למפיץ או לחתם שאינם רשומים במרשם החתמים יהיה זכאי להשבת הסכום ששילם.

סעיף 2(24) ו-2(57) סעיף 19 לחוק ניירות ערך בנוסחו כיום, קובע כי הרשות רשאית לפטור מציע מהכללתו של פרט בתשקיף, משני טעמים בלבד: שמירה על סוד מסחרי (אלא אם כלילת הפרט הייתה עשויה להביא משקיע סביר להימנע מרכישת נייר הערך המוצע) או מניעת פגיעה בביטחון המדינה או בכלכלתה או בחקירה שמנהלת משטרת ישראל או הרשות.

בעוד הטעם הראשון (סוד מסחרי) נתון להכרעתה הבלעדית של הרשות, הטעם השני כפוף לאישורם של

גורמים חיצוניים- שר הביטחון, שר האוצר או שר המשטרה. אמנם נוסח הפסקה מאפשר לכאורה כי יושב ראש הרשות יהא המוסמך להכריע במקרים אלה, אך הפרקטיקה הנוהגת היא שקוראים את הפסקה כאילו נאמר בסופה "בהתאמה", כך שבהתאם לטעם, בוחרים את הגוף המאשר אליו פונים- שר הביטחון לענייני בטחון המדינה, שר האוצר לענייני פגיעה בכלכלת ישראל ושר המשטרה לעניין פגיעה בחקירת משטרה. אם מצאה הרשות כי הפרט חשוב למשקיע סביר, לא תתיר במקרה כאמור את פרסום התשקיף.

סעיף 36ג, המקביל לסעיף האמור לעניין דיווח שוטף, קובע אף למעלה מזה, כי פטור מגילוי מחמת הטעם השני האמור לעיל יהיה נתון לסמכותו של בית המשפט המחוזי, כאשר היועץ המשפטי לממשלה הוא המשיב בבקשה מסוג זה.

מוצע לתקן את סעיף 36ג כך שייקבע בו שהסמכות לפטור מדיווח מטעם של שמירה על סוד מסחרי תהיה בסמכות יו"ר הרשות בעוד שהסמכות לפטור מדיווח מטעם של פגיעה בביטחון המדינה וכו' תיוותר בידי בית המשפט המחוזי. הדיווח שונה מהתשקיף בכך שתאגיד מדווח אינו יכול לבחור שלא לדווח (בעוד שביחס לתשקיף – יכול הוא להחליט שלא להציע וכך להיפטר מהתשקיף), ולפיכך מן הראוי להותיר את ההחלטה בדבר חובת הדיווח בידי בית המשפט, וכך לאפשר לגורמים הרלוונטיים (שר לביטחון פנים וכדומה) לפנות אליו ולהבהיר את החשיבות שבמתן הפטור מגילוי.

סעיף 2(25) ו-2(55) סעיף 20(א)6 לחוק ניירות ערך קובע את סמכות הרשות לדרוש הגשה או תיקון של מסמכים או פרטים שונים בטיטת תשקיף. מוצע להבהיר, בהתאם לעקרונות שהוסברו לעיל, כי סמכות זו תופעל על ידי יושב ראש הרשות כן מוצע להבהיר כי ברירת המחדל היא כי המנפיק חייב לקיים את דרישת יושב ראש הרשות, כל עוד ולא שכנע את יושב ראש הרשות כי הדרישה אינה נצרכת. לבסוף מוצע להבהיר כי הסמכות לדרוש הגשה מחדש או תיקון מתייחסת לכל סוגי הדוחות ולא רק לדוחות כספיים או לדוחות מיוחדים אחרים.

תיקון דומה מוצע בסעיף 36 לחוק ניירות ערך העוסק בחובות הדיווח השוטפות של תאגידים. מוצע לתקן את סעיף קטן (ו), ובמקביל למחוק את סעיף (ז) כך שיובהר כי הסמכות לדרוש הגשת תיקון או מסמכים נוספים מתייחסת לכל סוגי הדיווחים והמסמכים הנכללים בהם.

סעיף 2(26) ו-3(21) סעיף 20א לחוק ניירות ערך וסעיף 29 לחוק השקעות משותפות קובעים כי נהלי הבדיקה של טיטת תשקיף ייקבעו על ידי הרשות באישור שר האוצר והודעה עליהן תימסר לוועדת הכספים של הכנסת. מאחר שנהלי בדיקה הינם נהלים פנימיים של הרשות מוצע כיבדומה לסדרי הטיפול, נהלים אלו ייקבעו על ידי מליאת הרשות ללא שתידרש להליך קביעת הוראות מנהליות שתואר לעיל.

סעיף 2(27) במסגרת הבהרת חלוקת הסמכויות בין האורגנים ברשות, כאמור לעיל, מוצע לקבוע כי הסמכות ליתן היתר לפרסום תשקיף תינתן ליושב ראש הרשות. עם זאת, מאחר שמתן היתר לתשקיפים הינו מתפקידיה המרכזיים של הרשות, מוצע לקבוע כי יושב ראש הרשות ימסור למליאת הרשות אחת לשנה דו"ח המפרט את רשימת התשקיפים שקיבלו היתר בשנה האחרונה.

סעיף 2(45) פרק ה' לחוק קובע הסדרי רישום למסחר בבורסה בישראל, של ניירות ערך של תאגידים שהואגדו בישראל, הרשומים למסחר בבורסה בחו"ל. בתוספת השניה והשלישית לחוק קבועות רשימות של בורסות בחו"ל לענין זה. סעיף 35 מטמין את שר האוצר, במקרים בהם עקב שינוי מהותי, אין

הכללים והדין החל על רישום למסחר בבורסה בחו"ל מבטיחים די הצורך את עניינו של ציבור המשקיעים בישראל, למחוק מהתוספות השניה והשלישית את אותה בורסה בחו"ל, בדרך של חקיקת משנה. כמו כן רשאי שר האוצר לשנות את התוספות השניה והשלישית, ובלבד שמדובר בשינוי הנובע מהודעתה של הבורסה בחו"ל על שינוי שמה, או פיצול או מיזוג של רשימות מסחר בה. לאור אופיה הטכני של הסמכות האחרונה מוצע להסמיך את מליאת הרשות לבצע את התיקון ללא צורך באישור שר האוצר לתיקון.

סעיף 2(56) סעיף 36 קובע את סמכות הרשות להורות על דרך הצגת פרטים בדוחות. הכוונה להוראות המשלימות את ההוראות בדבר הפרטים שייכללו בדוחות, הנקבעות כיום על ידי השר. לנוכח המוצע בתיקון זה כי הרשות תהיה רשאית לקבוע בעצמה את כל ההוראות בנוגע לפרטים שייכללו בדוחות, מתייטר הצורך בסעיף זה ולפיכך מוצע לבטלו.

סעיף 2(62) וסעיף 7 מוצע לבטל את סעיף 39 לחוק, לפיו חלה חובת קבלת אישור שר האוצר, או מי שנתמנה לכך על ידו, לכל הנפקה של ניירות ערך והצעתם לציבור. כן, מוצע לתקן את סעיף 165 לפקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983 (להלן – פקודת החברות), בדרך של תיקון עקיף, כך שחברות – פרט לחברות לתועלת הציבור – לא יידרשו לקבל את אישורו של שר האוצר על מנת לשעבד את נכסיהן באגרות חוב.

החל משנת 1987, וכחלק ממגמה כללית לרפורמה בשוק ההון ולריסון המעורבות השלטונית המוגברת והפיקוח ההדוק על הקצאת המקורות, כפי שהיו נהוגים, ניתן אישור כללי ורישיון להנפקת ניירות ערך והצעתם לציבור. האישור, מכוח הסעיף האמור, קובע היתר גורף ולא מוגבל בזמן בנוגע להצעות של ניירות ערך מהסוגים המפורטים בגוף האישור, בין היתר מניות, איגרות חוב, ניירות ערך מסחריים, כתבי אופציה, שטרי הון ועוד. יוצא אם כן, שלכאורה אין מגבלה על החלטת הרשות במתן היתר לפרסום תשקיף. יחד עם זאת, קיומו של הסעיף מעיב על רוח הגלובליזציה ועל רצונה של ישראל להשתלב בשוק ההשקעות העולמי (ובייחוד לאור מאמציה של מדינת ישראל לקדם מהלכים להצטרף ות לארגון לשיתוף פעולה ופיתוח כלכלי OECD). יתרה מכך, ההיתר אינו מתייחס לכלל המכשירים הקיימים היום, ולו משום שחלקם לא היו בתוקף במועד פרסומו, למשל מכשירים פיננסיים חדשים יחסית (תעודות סל, CLN וכיוצא באלה). עמדת הרשות היא כי גם את אלה ניתן לסווג כבר עתה בכלל החלופות הקיימות בהיתר. עם זאת- רצוי ליצר בהירות בעניין זה. ברי כי תיקון חוזר ונשנה של ההיתר לא יספיק להדביק את קצב השינויים בשוק ואת יצירתם של מכשירים חדשים בו.

סעיף 2(64) סעיף 44 לחוק ניירות ערך קובע את החובה להעמיד העתקים של מסמכים שונים במשרדו הראשי של המנפיק. מוצע לקבוע כי חובה זו תחול אף ביחס לטיוטת תשקיף.

סעיפים 2(70) עד 2(72) סעיף 46 לחוק ניירות ערך קובע הוראות בעניין תקנון הבורסה בהקשר זה מוצעים תיקונים לעניין הנושאים שייכללו בתקנון הבורסה.

לעניין הנושאים שייכללו בתקנון הבורסה – סעיף 46(א) לחוק ניירות ערך קובע כי "בתקנון הבורסה ייקבעו כללים לניהול תיקון והוגן של הבורסה; בלי לגרוע מהאמור יכול שייקבעו בתקנון, למטרה האמורה..." וממשיך הסעיף ומונה רשימה מפורטת של נושאים שיכול שייקבעו בתקנון הבורסה הרשימה

האמורה אינה רשימה ממצה שכן מכוח הרישה של סעיף ק טן (א) האמור, רשאית הבורסה לקבוע כללים אף בנושאים אחרים. עם זאת, ולמען הבהירות, מוצע להוסיף לרשימה שורת נושאים שביחס אליהם כולל תקנון הבורסה כבר עתה הוראות, ולהבהיר בצורה מפורשת כי הבורסה מוסמכת לכלול הוראות בעניינים אלה בתקנונה.

בין היתר מוצע להבהיר את אל ה: כי סמכות הבורסה לקבוע כללים לעניין אפיוני חברה שניתן לרשום ניירות ערך שלה למסחר אינה מוגבלת למאפיינים מסוגים מסוימים, ובין היתר כוללת סמכות זו את האפשרות לקבוע מאפיינים הנוגעים לדירוג החברה; כי סמכות הבורסה לקבוע כללים לעניין אפיוני ניירות ערך שניתן לרשום למסחר אינה מוגבלת למאפיינים מסוגים מסוימים, ובין היתר כוללת סמכות זו את האפשרות לקבוע מאפיינים של נכס בסיס אשר ערכו של נייר הערך נגזר ממנו; כי הסמכות לחייב חברה כי כל המניות בהון המוצא שלה יירשמו למסחר תחול גם ביחס לניירות ערך שאינם מניות שהוצאו על ידי החברה, ועוד.

כן מוצע להסמיך את שר האוצר, לפי הצעת הרשות, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע עניינים נוספים שביחס אליהם ניתן יהיה לקבוע הוראות בתקנון הבורסה.

לצד תיקונים אלה מוצע לקבוע מספר הוראות כלליות הנוגעות לעניין רישום ניירות ערך למסחר – כי הבורסה תרשום למסחר ניירות ערך רק אם נקבעו בתקנונה כללים לרישום וכי דירקטוריון הבורסה רשאי לסרב לרשום למסחר ניירות ערך אם החליט כי רישום למסחר עלול לפגוע בתקינות או בהוגנות המסחר בבורסה.

סעיף 2(75) כיום, הפרת הוראות הגילוי לפי חוק ניירות ערך מלווה בסנקציה פלילית, ית, כאשר מקור החיוב והרציונאל לו קבוע בחוק ופירוטו בא בתקנות.

לאור התיקון המוצע ביחס להמרת התקנות הקיימות כיום בהוראות מנהליות של מליאת הרשות, מוצע להבהיר כי האחריות הפלילית בשל הפרת דרישות המעוגנות כיום בתקנות, תיוותר בעינה גם עם המרתם של תקנות כאמור בהן ראות מנהליות של מליאת הרשות. הסדר זה גובר על הקבוע בסעיף 2(ב) לחוק העונשין, לפיו הטלת אחריות פלילית דרך כלל טעונה אישור של ועדה מוועדות הכנסת.

לאפשרות להטיל סנקציות על הפרת הוראות מנהליות כאמור מספר טעמים:

ראשית, לא פעם מהוות הוראות הרשות פריטה של החובה הכללית הקבועה בחוק עצמו. כך למשל, סעיף 36 לחוק ניירות ערך מכוחו מוגשים הדיווחים; הפרת הוראות כאמור היא למעשה הפרתה של ההוראה הכללית הקבועה בחוק, ולפיכך הסנקציה כנגד הפרתן צריכה להיות זהה; כל קביעה אחרת בעניין זה יוצרת הלכה למעשה נמל מבטחים עבור מי שהפר את הוראות החוק.

שנית, מצב הדברים כיום יוצר אנומליה נוספת: הפרת הוראה פרטנית של הרשות כפופה לענישה פלילית,

(סעיף 53 לחוק ניירות ערך, סעיף 124 לחוק השקעות משותפות וסעיף 39 לחוק הייעוץ), ואולם הוראה זהה הניתנת לציבור בלתי מסוים של מפוקחים נהנית מהגנה מפני פליליות. משמעות הדברים היא פעולה בלתי יעילה של הרשות: בשלב ראשון, עליה לפנות פעם אחר פעם למספר רב של מפוקחים באופן פרטני וליתן להם הוראות החוסות תחת מטריית הפליליות; בשלב השני, עליה לפנות לכל תאגיד ותאגיד שנתקיימו לגביו נסיבות דומות לנסיבותיו של תאגיד פלוני, ולהורות לו לנהוג כשם שהורתה לתאגיד פלוני. חובתה זו נעוצה בעקרונות המשפט המנהלי - שוויון ושקיפות. ואולם - אם תיתן הרשות לאותו עניין ביטוי כולל, המקנה שקיפות ואחידות דין לכלל המפוקחים, ייהנו ההפרות מהגנת החוק. תוצאה זו אינה סבירה. לפיכך, מוצע לקבוע כי הוראות מליאת הרשות תהיינה בעלות תוקף פלילי עם תחילתן.

סעיף 2(81) סעיף 56(ד) לחוק ניירות ערך מסמיך את שר האוצר לקבוע תקנות גילוי בעניין הצעות פרטיות ועסקאות עם בעל שליטה. מוצע לקבוע את הסמכות לקבוע דרישות גילוי בנושא בסעיף נפרד – סעיף 54ג, וברוח הצעה זו, להעביר את הסמכות בנושא למליאת הרשות.

סעיף 2(83) תקנות שונות מכוח חוק ניירות ערך קובעות דיווחים הנדרשים לקראת אסיפות בעלי מניות וכן לעניין החלטה בדבר היענות להצעת רכש. מטרת דיווחים אלו היא לספק לציבור המשקיעים מידע הנדרש להם לקראת האסיפה. מוצע להבהיר בחוק כי יושב ראש הרשות רשאי להורות על דחיית האספה במקרה שבו מצא כי הגילוי למשקיעים אינו מספיק בכדי לאפשר להם לקבל החלטה מושכלת לעניין הצפוי להיות נידון באסיפה.

סעיף 3(5), 3(8) ו-3(15) נכון להיום, הסמכות שלא ליתן אישור לחברה לשמש כמנהל קרן, מטעמים טכניים בעיקרם (עיסוק בלעדדי, הון עצמי, ביטוח), וכן הסמכות להורות על תיקון פגמים בעניין זה, נתונות ליושב ראש הרשות (סעיפים 13(א) ו-15(א)), בהתאמה;

הסמכות שלא לאשר לחברה לשמש כמנהל קרן מטעמים שאינם טכניים, נתונה לוועדת רישיונות (סעיף 13(א1)), ואילו הסמכות לבטל אישור כאמור, למשל במקרה שלא תוקנו פגמים לדרישת יושב ראש הרשות כאמור לעיל, נתונה לרשות (הלכה למעשה הפרשנות היא כי מדובר במליאת הרשות אשר מאצילה סמכות זו לוועדת הרישיונות) (סעיף 15(ג));

ביחס לנאמנים, הסמכות שלא להעניק רישיון נאמן נתונה כיום באופן בלעדי ליושב ראש הרשות (סעיף 9(א)) (כיום הקריטריונים לבחינה הם טכניים באופיים - הון עצמי, ביטוח וכו'). במסגרת תיקון 13 לחוק מוצע כי ועדת הרישיונות היא שתוסמך שלא ליתן רישיון, מטעמים של מהימנות, אף לנאמן (סעיף 12א) ואילו הסמכות להורות לו על תיקון פגמים או ליטול את רישיונו של הנאמן, תינתן לרשות (סעיף 11(ג)).

משילובן של הוראות אלה עולה כי בעוד יושב ראש הרשות או ועדת הרישיונות הם הגורם המוסמך לסרב ליתן אישור לפעול כמנהל קרן, הרי שהסמכות לשלול רישיון שניתן כאמור, נתונה לרשות. לשם יצירת אחידות וקוהרנטיות, מוצע לקבוע כי ועדת הרישיונות היא הגורם המוסמך להחליט - ביחס לכל אחד מהגורמים המפוקחים - מנהל קרן ונאמן - כי למן דהו לא יינתן אישור או היתר מטעמים שאינם טכניים, כי האישור או ההיתר יותלו או יבוטלו או כי נאמן יועבר מכהונתו. כמו כן מוצע כי הסמכות להורות על תיקון פגמים תינתן ליושב ראש הרשות.

כן מוצע לקבוע כי הסמכות הנתונה כיום לרשות, להשעות דירקטור של מנהל קרן או של נאמן, עובד של אחד מהם או חבר ועדת ההשקעות של מנהל קרן, שהוגש נגדו כתב אישום, תינתן לוועדת הרישיונות, אשר תפעיל את סמכותה על פי בקשה של יושב ראש הרשות או של היועץ המשפטי לממשלה.

סעיף 3(25) סעיף 42(ה) לחוק השקעות משותפות מסמיך את שר האוצר לקבוע בתקנות הוראות בדבר פרסום מחירי יחידות ומחירי פדיון של קרן פתוחה. מוצע להעביר סמכות זאת למליאת הרשות. כן מסמיך הסעיף האמור את שר האוצר לקבוע תנאים ושיעור מירבי לעניין גביית עמלת הפצה. כפי שהוסבר לעיל, מוצע כי הוראות מנהליות יפרטו נורמות ראשיות הקבועות בחוק. לפיכך מוצע לתקן את מבנה הסעיף ולקבוע איסור על גביית עמלת הפצה שלא בדרך שתיקבע בהוראות מנהליות או בסכום הגבוה מסכום מרבי שייקבע בהוראות מנהליות.

סעיף 3(30) סעיף 48 לחוק השקעות משותפות מסמיך את יושב ראש הרשות להורות על הפסקת הצעת יחידות ופדיון לתקופות הקבועות באותו סעיף. סעיף קטן (ב) קובע כי יושב ראש הרשות רשאי להאריך את התקופה לעניין זה, לתקופות נוספות ובלבד שהתקופה המצטברת לא תעלה על ששים ימים רצופים. מוצע להסיר את מגבלת ששים הימים הרצופים, כך שבאותם מקרים קיצוניים בהם תידרש הפסקה לתקופה העולה על ששים ימים, הדבר יהיה אפשרי.

סעיפים 3(39) עד 3(40) סעיף 62 לחוק השקעות משותפות מסמיך את שר האוצר לקבוע הוראות לעניין נכסים שיוחזקו על ידי מנהל קרן. לצד העברת סמכות קביעת ההוראות בנידון למליאת הרשות, מוצע לתקן את מבנה הסעיף, כך שהנורמה הראשית תיקבע בחוק – החוק יקבע כי מנהל קרן לא יורשה להחזיק נכסים בניגוד לאופן שתקבע מליאת הרשות בהוראות מנהליות. תיקון דומה מוצע בסעיף 63 העוסק במכירה בחסר ובהשאלות של ניירות ערך – מוצע לקבוע כי פעילות כאמור תהיה אסורה, אך מליאת הרשות תהיה רשאית לקבוע בהוראות מנהליות תנאים בהם פעילות זו תהיה מותרת. תיקון דומה מוצע לסעיף 64, כך שמסחר באופציות ובנגזרים יהיה מותר רק אם נעשה בהתאם להוראות מנהליות של מליאת הרשות.

סעיפים 3(54) ו-4(20) מוצע להותיר את סעיף 28(ב) לחוק הייעוץ ואת סעיף 97(ב) לחוק השקעות משותפות כסעיפים המסמיכים את הרשות לקבוע הוראות למפוקחים מסוימים. מאחר שלפי המוצע בהצעת חוק זו, תוקנה לרשות סמכות רחבה לקביעת הסדרה בדרך של פרסום הוראות מנהליות, מוצע כי סמכות הרשות לקבוע הוראות מבלי להידרש לאישורן של הוראות אלה כהוראות מנהליות תצומצם לאותם המקרים בהם הוראות אלה נדרשות לשם יישום הוראות החוק או הוראות שנקבעו לפיו (לרבות הוראות מנהליות). כן מוצע לקבוע כי הוראות כאמור יכול שיינתנו גם לגורם מפוקח בודד ולא דווקא לכלל המפוקחים או לסוג מסוים בהם. לבסוף מוצע להשוות את הוראות חוק השקעות משותפות בעניין זה להוראות חוק הייעוץ, כך שהוראות בעניין פרסום ברשומות בדבר מתן הוראות לכלל הגורמים המפוקחים או לסוג מסוים בהם יחולו גם לעניין הוראות לפי חוק השקעות משותפות. ויובהר כי תחילת ההוראות אינה תלויה בפרסום כאמור, אלא בפרסומן באתר הרשות ולפי מועד התחילה הקבוע בפרסום זה.

סעיף 4(5) – 4(7) חוק הייעוץ קובע כי העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי

השקעות מותנה בקבלת רישיון לכך מהרשות. פרק ב' לחוק קובע את חובת הרישוי, הליכי הבקשה לקבלת רישיון, התנאים למתן רישיון, החלטות הרשות בעניין זה ועוד. לפי החוק כנוסחו כיום, האורגן המוסמך להחליט האם להעניק או לא להעניק רישיון למבקש לעסוק בניהול תיקי השקעות, בשיווק השקעות או בייעוץ השקעות, הינו "הרשות". כך למשל, סעיף 5 – "הרשות רשאית לדרוש מן המבקש פרטים"; סעיף 6 – "סברה הרשות כי יש להיעתר לבקשה..."; סעיף 7 (א) ו-(ב) – "הרשות תעניק רישיון יועץ או רישיון משווק"; סעיף 7(ד) – "הרשות רשאית לסרב להעניק רישיון".

בפרקטיקה הנוהגת, הדיון בבקשה למתן רישיון, ההחלטה בדבר הענקת רישיון ומתן הרישיון כשלעצמו נעשים על ידי סגל הרשות, ולא על ידי המליאה. עם זאת, ככל שמדובר בהחלטות שעניינן סירוב להעניק רישיון (סעיף 7(ד) וסעיף 8(ג)), ביטול רישיון או התלייתו (סעיף 10) - מליאת הרשות היא הגורם המחליט. זאת, מאחר שהחלטות כאמור הן בעלות חשיבות גבוהה, בשל היותן מטילות הלכה למעשה הגבלות, עד כדי איסורים מוחלטים, על עיסוקו של המבקש.

מוצע לקבוע כי כל אימת שמדובר במתן רישיון, הסמכות תינתן ליושב ראש הרשות, לרבות עובדי הרשות - מכוח סמכות האצילה שתוענק ליושב ראש. קביעה זו תעגן למעשה את הנהוג ערב התיקון-עובדי הרשות בוחנים האם הבקשה המוגשת כוללת את מלוא הפרטים הנדרשים; דורשים מסמכים ופרטים נוספים, ככל שמוצאים בכך צורך; בוחנים את התקיימותם של התנאים למתן רישיון- סעיף 7(א) למבקש שהוא יחיד (בגיר; אזרח או תושב ישראל; לא הורשע בעבירה; עמד בבחינות; השלים התמחות; עומד בדרישות ההון העצמי והביטוח); סעיף 7(ב) למבקש שהוא שותפות (שותפים בעלי רישיון; התחייבות להעסיק בייעוץ או בשיווק השקעות רק בעלי רישיון; עמידה בדרישות ביטוח); סעיף 7(ג) למבקש שהוא חברה (התחייבות להעסיק בייעוץ או בשיווק השקעות רק בעלי רישיון; התחייבות שלא יכהן כנושא משרה מי שהורשע או שרישיונו בוטל או הותלה; עמידה בדרישות הון עצמי וביטוח; החברה אינה עוסקת בחיתום); בחינה כי המבקש אינו מנוי על רשימת המנויים בסעיפים 7(1) ו-7(2) (לגבי המבקש רישיון ייעוץ - בדיקה כי אינו בעל רישיון שיווק, גוף מוסדי, סוכן פנסיוני, סוכן ביטוח או מחזיק 10% מאמצעי השליטה באחד מאלה, נשלט על ידם או נושא משרה בהם; לגבי המבקש רישיון שיווק - בדיקה כי אינו בעל רישיון ייעוץ, תאגיד בנקאי, יועץ פנסיוני או נושא משרה באחד מאלה, מועסק או נשלט על ידם).

ניתן לזהות כי מתן הרישיון בכל אחד מהמקרים המנויים נעשה לאחר בדיקה טכנית ביסודה של התקיימות התנאים הקבועים בחוק. בעת בחינת התנאים האמורים ל א נדרשים עובדי הרשות להפעיל שיקול דעתם האם ניתן להעניק רישיון אם לאו. מדובר בבדיקה עובדתית ופשוטה יחסית של תנאי סף לקבלת רישיון. החוק הוא הקובע תנאים אלה, ואף קובע תנאים אשר בהתקיימותם לא יינתן רישיון (למשל, כאמור, כשהמבקש רישיון ייעוץ הינו כבר בעל רישיון לשיווק, ולהיפך) - גם אלה הם תנאים טכניים בעיקרם, שאין מניעה כי בדיקתם תיעשה על ידי עובדי הרשות. זאת ועוד, גם כאשר בעל הרישיון עצמו הוא המבקש לבטל או להתלות את רישיונו (סעיף 10(ב)), מכיוון שחדל לעסוק בעיסוק נושא הרישיון, מדובר בפעולה טכנית נטולת שיקול דעת, הנעשית לבקשת בעל הרישיון ולפיכך אין בה כדי להגבילו כנגד רצונו. מוצע כי גם סמכות זו תינתן ליושב ראש הרשות.

לעומת זאת, כאשר נדרשת הרשות להפעיל שיקול דעת ולהחליט האם לסרב להעניק רישיון, וכן במקרים של ביטול רישיון או התלייתו, מוצע כי ההסמכה תינתן לוועדת הרישיונות, אשר מוקמת מכוח

סעיף 12א לחוק השקעות משותפות, לאור ההשלכות של פעולות אלה על עיסוקו של המבקש, בין בשל הגבלתו הזמנית של העיסוק ובין בשל שלילתו המוחלטת.

סעיף 4(10) סעיף 12 לחוק הייעוץ קובע כי בעל הרישיון חייב לברר עם לקוחו פרטים שונים (מטרת השקעה, מצבו הכספי של הלקוח ונסיבות אחרות), על מנת להתאים, ככל האפשר, את השירות שהוא נותן, לצרכים ולהנחיות של לקוחו. מוצע, כי מליאת הרשות תוסמך לקבוע הוראות מנהליות בעניינים אלו, אשר יבטיחו את מאמציו של בעל הרישיון לפעול להשגת המטרות של לקוחותיו למשל בקביעת הליך בירור שעליו לבצע, והפרטים או הנתונים שעליו לוודא לשם התאמת השירות בצורה המיטבית.

סעיף 4(13) סעיף 15(ב) לחוק הייעוץ נוגע לאיסור החל על בעל רישיון לבצע פעולות כאשר קיים ניגוד עניינים בינו לבין הלקוח, זולת אם הסכים לכך הלקוח מראש ובכתב או בשיחה שעל בעל הרישיון לתעד. החוק אף מטיל חובה על בעל הרישיון להודיע ללקוחו, לרבות תיעוד ההודעה, על ניגוד עניינים ביניהם. כבר עתה מוסמך שר האוצר לקבוע תקנות בעניין תיעוד כאמור, וכן לקבוע נסיבות שייראו בהן ניגוד עניינים לפי סעיף זה. מוצע כי מליאת הרשות תוסמך לקבוע עניינים אלה בהוראות מנהליות. כן מוצע להסמיך את מליאת הרשות לקבוע הוראות מנהליות גם ביחס לפירוט הנדרש בגילוי ללקוח ולאופן הגילוי כאמור.

סעיף 6 מוצע כי תחילתו של חוק זה, למעט הוראות בו התלויות בפרסומן של הוראות מנהליות, תהיה 30 ימים ממועד פרסומו (להלן – מועד התחילה).